

KURIER POLSKI

Rok III

Centrala telefoniczna IKP w Bydgoszczy 33-41 i 33-42
Telefon międzymiast. 36-00. Sekretariat redakcji 13-07
Sekretariat przyjmuje codziennie od godz. 10 do 12

Niedziela, dnia 27 lipca 1947 r.

Konta: PKO „Zryw” Nr VI-135. PKO IKP Nr VI-140
Konto bięt: Bank Gospodarstwa Spółdzielczego
Bydgoszcz, konto Nr 8066.

Nr 202

Autobusy francuskie w Polsce

Do Polski przybyło 11 spośród 40 autobusów zamówionych przez Polskę dla Miejskich Zakładów Komunikacyjnych we Francji. Zaraz następnego dnia po przebyciu 2.000-kilometrowej trasy z Francji do Polski, autobusy rozpoczęły regularną służbę komunikacyjną. Foto - SAP

Amerykańska ocena potrzeb Polski sprzeczna z oceną Komisji ONZ

Minister Grosz o decyzji Departamentu Stanu w sprawie pomocy dla Polski

Min. Spraw. Zagr. w czasie zwykłej konferencji prasowej dla korespondentów zagranicznych, minister pełnomocny Wiktor Grosz — na prośbę liczących korespondentów — udzielił następujących wyjaśnień w sprawie decyzji departamentu stanu USA, dotyczącej pozabawienia Polski amerykańskiej pomocy pounrrowskiej: „Oświadczenie departamentu Stanu powołuje się na raport komisji rzeczoznawców amerykańskich z plk. Harrisonem na czele, która niedawno odwiedziła Polskę, aby zbadać na miejscu nasze potrzeby żywnościowe. Plk. Harrison w swoim raporcie, który pelen jest uznania dla osiągnięć rządu i narodu polskiego na polu odbudowy gospodarki kraju, doszedł do wniosku, że

Polsce pomoc żywnościowa już w tym roku potrzebna nie jest”. Pragnę jednak podkreślić, że:

1. plk. Harrison powołuje się w swym raporcie na polskich pracowników gospodarczych, którzy mieli mu oznajmić, że Polska może się obejść w tym roku bez pomocy zagranicznej w dziedzinie żywnościowej. Tymczasem wiadomo mi, że plk. Harrison był informowany stale w czasie swego pobytu w Polsce, że w tym roku pomoc w zbożu jest nam jeszcze potrzebna.

2. Plk. Harrison sam stwierdził w swoim raporcie, że pewna ilość ziarna siewnego jest nam jeszcze potrzebna.

3. Uchwała Kongresu USA z maja br. przewiduje inne jeszcze materiały pierwszorzędnej znaczenia, jak medykamenty, odzież, nawozy sztuczne itp., które również według raportu plk. Harrisona są Polsce potrzebne. Pragnęlibyśmy otrzymać je nie, jak proponuje departament stanu ze źródeł filantropijnych, ale na równych warunkach z innymi krajami.

4. Ocena potrzeb żywnościowych Polski, dokonana przez Departament Stanu na podstawie raportu plk. Harrisona sprzeczna jest z oceną Komisji ONZ, która w styczniu br. określiła deficyt żywnościowy naszego kraju na sumę 139,9 milionów dolarów. Biorąc to wszystko pod uwagę, stwierdzić musimy, że zarów-

no decyzja Departamentu Stanu jak i wyjaśnienie tej decyzji wydają się niesłuszne w stosunku do kraju, który był sojusznikiem Stanów Zjednoczonych przez cały czas wojny i który tak bardzo został w wyniku wojny zrujnowany.

Powstańcy greccy atakują

LONDYN (PAP). Reuter donosi, że oddziały powstańcze liczące 1.200 osób, zaatakowały miasto Gravina.

50 milionów zł grzywny zapłacili spekulanci

WASZAWA (PAP). W ciągu ostatnich 20 dni komplety orzekające Komisji Specjalnej oraz delegatury terenowe, wymierzyły spekulantom kary grzywny na łączną sumę około 50 milionów zł. Kary te są wynikiem masowej akcji kontroli społecznej przeprowadzonej łącznie z organami Komisji Specjalnej. Zwalczenie drożyny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym doprowadziło już do znacznego ograniczenia rozmiarów nieuczciwego, spekulacyjnego handlu.

Sprzeczne doniesienia z frontu indonezyjskiego

Akcja przeciw wojnie w Indonezji

LONDYN (PAP). Jak donosi Agencja Reutera, komisja nadzwyczajna australijskiej rady związków zawodowych postanowiła domagać się od rządu australijskiego, by wpłynął na władze holenderskie oraz rząd indonezyjski w kierunku natychmiastowego podjęcia rokowań NOWY JORK (PAP). Amerykański komitet obrony niepodległości Indonezji wystosował do min. Marshalla pismo, w którym protestuje przeciwko dostarczaniu Holendrom broni amerykańskiej, szkoleniu oddziałów holenderskich przez specjalistów amerykańskich oraz przeciwko udzielaniu Holandii pożyczek dla prowadzenia wojny w Indonezji.

Komitet domaga się również, by delegacja amerykańska w ONZ zażądała od Rady Bezpieczeństwa rozpatrzenia sytuacji w Indonezji.

NOWY JORK (PAP). Delegacja Stanów Zjednoczonych w ONZ zwróciła się do Trygve Lie zapytaniem, czy zamierza poruszyć sprawę walk w Indonezji na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa, nie czekając na wniosek jakiegось państwa.

Kilku członków delegacji indyjskiej wyraziło zdziwienie, iż Trygve Lie nie skorzystał dotychczas z uprawnienia, wypływającego z art. 99 karty ONZ i upoważniającego go do zwrócenia uwagi Rady Bezpieczeństwa na sytuację, która — jego zdaniem — zagraża pokojowi.

W kołach tutejszych oświadczenie delegacji indyjskiej ocenia się jako zapowiedź wniesienia sprawy Indonezji na forum Rady Bezpieczeństwa w wypadku, gdyby Rada własnej inicjatywy nie zajęła się tym zagadnieniem.

LONDYN (PAP). Reuter, powołując się na radio holenderskie w Batawii, donosi, że Indonezyjczycy tworzą oddziały „straceńców” do walki z Holendrami. Każdy członek takiego oddziału zobowiązuje się położyć trupem co najmniej 10 Holendrów.

LONDYN (PAP). Indonezyjska agencja prasowa Antara donosi, że

Oddziały „straceńców” — Holandia odmawia — Jeśli Trygve Lie nie wniesie sprawy Indonezji na Radę Bezpieczeństwa — zrobią to Indie!

oddziały republikańskie przeszły na Jawie do kontraktu na trzech oddziałach frontu, odnosząc poważne sukcesy.

Oddziały republikańskie otoczyły siły holenderskie, które z portu Semarang zmierzały na południe w kierunku Ambarawy i Turtang. Natomiast komunikat holenderski donosi o szybkich postępach zmotoryzowanych wojsk holenderskich. Oddziały holenderskie zajęły już 16 dawnych rezydencji holenderskich na Jawie

z ogólnej ilości 22. LONDYN (PAP). Jak donosi Reuter, konsul generalny Australii w Batawii, Ballard, zgodnie z instrukcją swego rządu odrzucił prośbę Indonezji reprezentowania jej interesów w stosunkach z innymi państwami. Konsul zapewnił ją równocześnie, iż Australia nadal gotowa jest pośredniczyć w osiągnięciu porozumienia między Indonezją a Holandią i uznaje autorytet republiki indonezyjskiej.

Sabotażyści z afery cynowej

WARSZAWA (PAP). Dnia 28 lipca staną przed Sądem Wojskowym w Warszawie sabotażyści ze znanej afery cynowej ze „słynnym” Lipińskim oraz dyrektorem biura odbioru transportów morskich z Gdyni — Zygmuntem Salacińskim, na czele.

Jak wiadomo, cyna jest w okresie powojennym surowcem bardzo poszukiwanym niezmierznie trudnym do nabycia na rynkach światowych. Ostatni jej transport w ilości 50.546 kg przybył do Gdyni 12 maja 1947 roku. Miała ona być skierowana do Zjednoczenia Przemysłu Metali Nieżelaznych w Katowicach, skąd przeszłaby do hut celem przerobienia na materiał żelazkowy, niezbędny dla remontu lokomotyw, wagonów, traktorów itp. Ten właśnie transport padł ofiarą afery cynowej, Salacińskiego i towarzyszy, którzy za sfalszowanymi dokumentami przesłali go do Warszawy, do nieistniejącej firmy „Zjednoczenie Metalurgiczne”.

Należy podkreślić wyjątkowe napięcie złej woli tych dywersantów gospodarczych, nie ulega bowiem wątpliwości, że zdawali sobie oni sprawę

przed sądem

z obrzytmego znaczenia cyny, wstrzymując remont najniezbędniejszych maszyn, a tym samym utrudniając odbudowę kraju.

Władze bezpieczeństwa wszczęły na tychmiast dochodzenie celem wykrycia sprawców afery i odnalezienia zaginionej cyny. W rezultacie przeprowadzonej akcji wszyscy sprawcy zostali aresztowani, cyna odnaleziona i przekazana Zjednoczeniu Przemysłu Metali Nieżelaznych w Katowicach.

Ostatnia droga gen. Żeligowskiego

Zdjęcie z pogrzebu gen. Lucjana Żeligowskiego, którego zwłoki sprowadzono samolotem z Anglii. Oficerowie niosą trumnę, okrytą sztandarem narodowym, w kondukcje żałobnym. Foto - SAP

Katastrofa w kinie na Śląsku

(zg). W kinie „Muza” w Strzegomiu koło Świdnicy wydarzyła się ostatnio wstrząsająca katastrofa. W czasie wyświetlania filmu „Behaterowie pustyni” oberwał się sufit sali kinowej i runął na widzów, przynajmniej ich ciężarem około 20 ton. Dotychczas wydobyto spod gruzów zwłoki 3 osób. Ponad 85 osób jest ciężko rannych. Wśród rannych jest wiele dzieci z Inowrocławia,

Wokół miejsca katastrofy zebrały się natychmiast wielotysięczne tłumy. Prace nad usuwaniem gruzów trwają nadal przy czynnym współudziale oddziałów wojskowych.

W wyniku natchmiast przeprowadzonego śledztwa aresztowano dotychczasowego kierownika kina ob. Józefa Janusa i dyrektora Okr. Zarz. Kin. Leona Wiśniewskiego.

Obrady Komitetu Dziewiętnastu w sprawie planu Marshalla

NOWY JORK (PAP). Komitet dziewiętnastu powołany do życia przez prezydenta Trumana celem skoordynowania potrzeb gospodarki amerykańskiej z planem Marshalla kontynuował swe obrady. W posiedzeniu komitetu wzięli udział sekretarz stanu Marshall, minister spraw wewnętrznych Krug oraz gen. Eisenhower. Komitet ma przygotować w ciągu dwóch miesięcy, najpóźniej do 1 października

ka, sprawozdanie dla prezydenta Trumana. Będzie ono uzupełnieniem sprawozdania, które państwa europejskie przesyła Stanom Zjednoczonym w wrześniu br. Komitet wyłonił 7 następujących podkomitetów: do spraw kapitału, dóbr konsumcyjnych, zasobów żywnościowych, siły roboczej, zasobów mineralnych, zagadnień gospodarczych i finansowych.

Sprawozdanie amerykańskiej komisji atomowej

NOWY JORK (PAP). W Waszyngtonie ogłoszone zostało półroczne sprawozdanie amerykańskiej komisji atomowej. W załączonym do sprawozdania liście przewodniczący komisji David Lilienthal oświadczył, że szereg punktów programu produkcji energii

atomowej nie może być ujawnionych, ale że zostały one przedyskutowane z komisją atomową połączonych izb Kongresu.

Sprawozdanie podkreśla konieczność dalszych badań naukowych nad energią atomową, by utrzymać przewagę Stanów Zjednoczonych w zakresie produkcji broni atomowej, aż do chwili, gdy Kongres zdecydowałby, że można zmniejszyć wysiłki w tym kierunku bez naruszenia bezpieczeństwa narodowego.

Jak wynika ze sprawozdania, w chwili obecnej na terenie Stanów Zjednoczonych badaniami nad energią atomową zajmuje się 5 laboratoriów, podlegających wspomnianej wyżej komisji, a mianowicie: laboratorium w Los Alamos, w stanie New Mexico, Clinton Laboratories w Oak Ridge w stanie Tennessee, Brookhaven National Laboratory w Patchogue na Long Island, Knolls Atomic Power Laboratory w stanie New York oraz Angonne National Laboratory pod Chicago.

Katastrofa w kopalni węgla

NOWY JORK (PAP). W czasie eksplozji, która nastąpiła w kopalni węgla „Old Hen” w stanie Illinois, poniosło śmierć 25 górników. W szpitalu zmarło dalszych 11,

Sieć szpiegowska „Stocznia”

Członkowie WIN-u i WRN-u przed sądem

W pierwszym dniu rozprawy po zeznaniach osk. Franio, która podała wiele materiału o swej pracy organizacyjnej — ciekawie zeznania złożył osk. Gałaj. Oskarżony Gałaj zasadniczo nie neguje popełnienia czynów, zarzuconych mu w akcie oskarżenia.

Omawiając swą działalność po wyzwoleniu kraju, oskarżony opowiada, że 9 lipca 1945 r. był na zebraniu konspiracyjnym przy ul. Dobrej 2, gdzie pewien młody człowiek wyraził wobec niego gotowość oddania 2.000 ludzi do dyspozycji organizacji podziemnej. Mieli oni likwidować niewygodnych ludzi. Oskarżony uważa, że na tym ograniczyła się jego praca jako kierownika 6-go okręgu WRN.

We wrześniu 1945 r. Gałaj spotkał się w Podkowie Leśnej z prezesem obszaru centralnego organizacji WIN, pseudonim Andrzej. Na spotkaniu tym oskarżony Gałaj otrzymał funkcję szefa kolportażu obszaru centralnego WIN i zorganizował punkt rozdzielczy dla tej pracy. Oskarżony oświadcza Sądowi, że dopiero z kolportowanej przez siebie prasy wywnioskował o ścisłej współpracy między WRN i WIN.

Widząc — mówi oskarżony, wysiłek, jaki robotnik polski wkłada w odbudowę kraju, pojąłem zło i kłamstwo pracy nielegalnej. Wtedy to zaczęła się we mnie przemiana. Wypowiedziałem pracę łączniczkom i powiedziałem redaktorowi prasy podziemnej Obarskiemu, że dość mam już tej pracy.

Kontynuując swe zeznania osk. Gałaj mówi o połączeniu się — je-

szcze w czasie okupacji — grupy WRN z endecją. Obowiązkiem przywódcy tej grupy było naprowadzić endecję na drogę demokracji — twierdzi oskarżony — stało się jednak odwrotnie. WRN poszło na drogę reakcji.

Z kolei oskarżony Gałaj opowiada o swym wyborze na przewodniczącego stołecznej rady PPS, który, jego zdaniem, został przeprowadzony zupełnie legalnie, następnie zaś opisuje spotkanie z Obarskim w barze przy ul. Hożej, skąd Obarski udał się — niszcząc jakieś rękopisy, do domu, w którym była drukarnia PSL.

Przewodniczący: Czy to oskarżonego nie zastanowiło, że członek WIN-u i CKW WRN idzie do drukarni PSL?

Oskarżony: Owszem, zastanowiło mnie i dlatego właśnie utkwiliśmy mi to w pamięci.

W dalszym ciągu swych zeznań osk. twierdzi, że w szeregach PPS są wciąż jeszcze ludzie, którzy mogą zaszkodzić partii. „Wiadomo mi jest o tym, że WRN stara się wejść do PPS dla dokonania rozkładu w tej partii”.

W związku z tą wypowiedzią, przewodniczący Sądu wyraża przypuszczenie, że wybór oskarżonego na przewodniczącego stołecznej Komitetu PPS mógł być zagwarantowany przez WRN właśnie w tym celu. W odpowiedzi osk. zaprzecza temu, że na wybór jego mogły mieć pośredni wpływ elementy wrogie partii.

Następnie zeznaje osk. Danuta Bankowska, która przyznaje się zasadniczo do winy, zaprzeczając jednak, jakoby świadomie pracowała w wywiadzie. Zeznania Bankowskiej zamykają pierwszy dzień rozprawy.

W końcu 1946 r. organa Bezpieczeństwa Publicznego zlikwidowały komendę obszaru centralnego „WIN” oraz kierowaną przez tę komendę „siatkę” szpiegowską.

Siatka szpiegowska, którą kierował komendant obszaru Kwieciński ps. „V”, T.” i Halina Sosnowska ps. „X”, stanowiła najważniejszy człon organizacyjny „WIN”. Działała ona pod kryptonimem

„Stocznia”. Materiały „Stocznia” opracowywano w formie raportów miesięcznych i przekazywano za granicę, m. in. za pośrednictwem osk. Bankowskiej oraz skazanych już w innych procesach Baczaka i Grocholskiego przedstawicielowi jednego z mocarstw w Polsce.

Wybitną rolę w systemie siatki szpiegowskiej „Stocznia” — odgrywała sieć łączności obszaru centralnego „WIN”. Na czele sieci łączności stała Zofia Franio. W skład tej komórki wchodził m. in. oskarżony w niniejszej sprawie: Bolesław Gałaj, Danuta Bankowska, Janina Warzycka, Maria Wędrychowska, Stanisława Sienko i Janina Sawicka.

W toku śledztwa ustalono, że osk. Zofia Franio prowadziła działalność w dwóch kierunkach: 1) kierowała jako szef łączności i kolportażu WIN obszaru centralnego pracą w tej dziedzinie, zbierając od okręgów materiały organizacyjne i raporty oraz przekazując instrukcje, rozkazy i prasę. 2) Zbierała za pośrednictwem swej sieci łączności wiadomości, stanowiące tajemnice państwowe i wojskowe, które przekazywała przedstawicielom obcych mocarstw.

Gałajowi Bolesławowi akt oskarżenia zarzuca udział w organizacji WIN i kierownictwo, t. zw. VI okręgiem WRN w Warszawie, organizacji stawiającej sobie za zadanie — przeniesienie do ośrodków i partii robotniczych dla rozbijania ich jednolitości, i współdziałania i szerzenia wśród nich propagandy antypaństwowej. Na rozkaz WRN wstąpił on jeszcze w marcu 1945 r. do PPS. W lipcu 1946 został przez kierownictwo WIN i elementy WRN-owskie wysunięty na stanowisko przewodniczącego Stołecznej Rady Komitetu warszawskiego PPS dla prowadzenia tam rozkładowej działalności.

We wrześniu Gałaj skontaktował się w Warszawie z członkiem WRN oraz t. zw. „Komitetu Porozumiewawczego Organizacji Polski Podziemnej” i jednocześnie szefem wydziału prasowego obszaru centralnego WIN Adamem Obarskim, który w kilka dni później zetknął go z Rybickim, prezesem obszaru centralnego WIN. Podczas tego spotkania Gałaj otrzymał funkcje szefa kolportażu obszaru centralnego WIN oraz skontaktowany został z

główną łączniczką i kolporterką tego obszaru Danutą Bańkowską pseud. „Duda”. Od tego czasu aktywnie pracował w kolportażu WIN-u. W czasie od grudnia 1945 do kwietnia 1946 otrzymał za pośrednictwem Franio, Obarskiego oraz skarbniczki „Hanki” sumę 50 tys. zł i 100 dolarów na cele kolportażowe.

Danuta Bańkowska oskarżona jest o przynależność do WIN-u i pełnienie funkcji głównej łączniczki i kolporterki na obszarze centralnym organizacji WIN.

Materiały szpiegowskie były przekazywane przedstawicielom obcych mocarstw w Polsce oraz placówce obcego wywiadu w Sztokholmie. Bańkowska za swoją pracę otrzymała od WIN-u 60.000 zł niezależnie od wynagrodzenia, jakie otrzymywała za pracę szpiegowską.

Stanisława Sienko pełniła do maja 1945 r. funkcje szefantki w sztabie okręgu biłostockiego AK.

O podobne przestępstwo oskarżone są również Janina Warzycka, której „usługi” oceniane były na sumę 6 tys. zł miesięcznie, Sawicka Janina (6 tys. zł miesięcznie) i Wędrychowska Maria (18 tys. zł miesięcznie). Charakterystyczne jest, że wśród zbrodniczych kontaktów oskarżonych figurują również kontakty z „kapelanem okręgu biłostockiego WIN” ks. Kotwicem. Bogatą przeszłością reprezentuje w gronie oskarżonych osk. Sawicka, stary członek NSZ i łączniczka Komendy Głównej NSZ, przestana jako „wtyczka” do pracy w milicji PPS, w czasie okupacji, a po wyzwoleniu przesłana przez NSZ do pracy w organizacji WIN. Ona to zawiadziła „kapelanowi” ks. Kotwiczowi skontaktowanie z Win-em.

Paraliż dziecięcy w Austrii

WIEDEN (PAP). Ministerstwo zdrowia i opieki społecznej ogłosiło komunikat o stwierdzeniu 395 wypadków paraliżu dziecięcego w Austrii. Choroba ta najbardziej dotknęła Tyrol, gdzie zanotowano 190 wypadków zachorowań.

Stanowisko W. Brytanii w sprawie Zagł. Rubry

WARSZAWA (obs. wł.). Z Londynu donoszą, że rząd W. Brytanii wyraził swą zgodę na przeprowadzenie rozmów w Waszyngtonie w sprawie produkcji węgla w Zagłębiu Rubry, domagając się jednak bliższych danych co do programu konferencji. Rząd brytyjski żąda również rozszerzenia rozmów na inne zagadnienia, dotyczące wszystkich stref okupacyjnych na zachodzie Niemiec.

Rejestracja autorów prac technicznych

Naczelna Organizacja Techniczna wzywa wszystkich autorów prac technicznych, aby zgłaszali wszelkie swoje zamierzone lub będące już w opracowaniu dzieła i książki techniczne w Główną Komisję Wydawniczą NOT. (Warszawa, Lwowska 17).

Rejestracja tych prac ma na celu koordynację wysiłków związanych z odbudową wydawnictw technicznych w Polsce. Pozwoli również na uniknięcie powtarzania się prac wokół zagadnień będących często już w stadium opracowywania przez innych autorów.

inż. Fr. Cieciora, sekr. generalny.

Haganah nie chce współpracować z Irgum Zwai-Leumi

LONDYN (obs. wł.). Z Jerozolimy donoszą, że nielegalna organizacja żydowska Haganah odrzuciła propozycję żydowskiej organizacji terrorystycznej Irgum Zwai Leumi, sugerującą współpracę w walce z Brytanią. Donoszą o dalszych aktach terrorku; m. in. wysadzono w Jerozolimie w powietrze brytyjski samochód wojskowy, przy czym 3 żołnierzy zostało ranionych.

Krytyczna sytuacja gospodarcza Anglii

WARSZAWA (obs. wł.). Z Londynu donoszą, że w najbliższych tygodniach przewidziana jest wielka debata o sytuacji gospodarczej W. Brytanii w obu izbach parlamentu brytyjskiego. Sytuacja gospodarcza W. Bryt. zbliża się do stanu krytycznego z tego względu, że środki, jakimi dysponowała W. Brytania dzięki otrzymanej w Ameryce pożyczce, są na wyczerpaniu, a własne zapasy dewiz są bardzo ograniczone.

Skandal na meczu

LIMA (PAP). Podczas meczu piłkarskiego w Limie (Peru) widzowie niezadowoleni z orzeczenia sędziego, który nie uznał zdobytej przez „spalono” bramki, podpalili trybuny. Policja i straż ogniowa z trudem opanowały sytuację.

Druk sensacyjnej powieści

Hakenkreuz nad Pesztem

pióra
Janusza
Rychlewskiego
rozpocznemy
już
1 sierpnia

Czytelników naszych, pragnących zapewnić sobie nieprzerwaną dostarczenie naszego pisma z niezwykle ciekawą powieścią zachęcamy do natychmiastowego zaprenumerowania JKP

Formularz gotowy...

LONDYN (obs. wł.). Komisja rzeczoznawców konferencji paryskiej ukończyła prace przygotowawcze nad formularzem, na którym ma być zlistowany stan gospodarczy i zamierzenia państw, biorących udział w konferencji. Komisja wyznaczyła termin na odpowiedź do 12 sierpnia.

Ślub prem. Cyrankiewicza

WARSZAWA (a). W poniedziałek ubiegły o godz. 13,45 w Zarządzie miejskim (B.G.K.) prezydent Tokwiński udzielił ślubu cywilnego Premierowi J. Cyrankiewiczowi i p. N. Andryczównie, znanej artystce Państwowego Teatru Polskiego. Świadkami ślubu byli wicepremier Gomułka i dyr. Arnold Szyfman.

W najbliższym czasie Premier wraz z małżonką wyjeżdża na urlop.

** Z PRAGI donoszą: Na Międzynarodowy Festival Młodzieży zjechałi dotychczas przedstawiciele 53 narodów.

** WŁADZOM BYTYJSKIM doniesiono o 2 dalszych okrętach, wiozących nielegalnych imigrantów żydowskich do Palestyny.

Jak tylko mój Jakubek wyczytał w gazecie, że dziś w Katowicach Amerykanie lekkoatletycznie do walki z naszymi stają, ucieszył się i powiedział, że to będą interesujące zawody i że choć raz zobaczymy zagraniczną klasę. Śmiech mnie ogarnął i mówię: — Dostaną manto jak nic. U nas chłopcy dorosłe, a jeżeli one jeszcze do klasy gimnazjalnej chodzą, znaczą się dzieci nieletnie są i nasi każdego jednego z nich na łopatki pożą.

Jakubek w nosie podłubał, splunął przez okno na ulicę i tak odpowiedział: — Jak tata nie przestanie głupstw trąlować, z nerw mogę wyjść i brzydkim słowem obrazić. Co z was za ludzie, jeżeli nie kapujecie nic na temat sportu. Każden wieśniak wie, że o wiele się mówi o klasie, to się myśli o formie czyli poziomie zawodnika, a nie o jakiejś klasie gimnazjalnej. Te Amerykanie cholerne wyniki mają w każdej jednej konkurencji i naszych napewno pobiją. Ale to nic nie szkodzi. Polacy chociaż przegrają i drugie do mety przyjdą, ale popatrzą, nauczą się coś nie coś od nich i potem same będą tak samo sprintować.

— A jakie to wyniki — zapytałem. Jakubek popatrzał na mnie zgóry i odpowiedział: — Czy to w skoku o tyczce, albo też w skoku przez płot, nic ich dogonić nie może. Ale najwięcej to wyróżniają się w setce — 10 i 3. Pod tym względem leżem. Jak to tylko usłyszałem, podskoczyłem z radości i krzykiem:

— Nie leżem smyku nieletni, nie leżem. O wiele u nas naród taki ślabinosny jest, ja do zawodów stanę. Zobaczą jeszcze, kto „setkie” wygra. Co to jest 10 i 3. Tylko 13 gębszych! A ja zrobię tak: postawię 2 litry „Perreki” i niech ten Amerykanin setkę goli, a ja „dalekobieźne” wtrajac będę i mówię ci Jakubek, że mecz ten wygram i gościa na ament pożą.

Felus Lipa

Wykaz maksymalnych cen detalicznych

na artykuły przemysłowe wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym.

za 1 sztukę:

Miski i miednice, emaliowane		
okragie, głębokie, tłoczone,		
wykonanie lekkie cm 22	zł	79,—
cm. 60		570,—
Wiadra ocynkowane, konicz-		
na, na nóżce, z pałąkiem,		
falcowane cm. 32	zł	211,—
Wanny ocynkowane do ką-		
pania dzieci, z szerokim		
brzegiem, z uchwytem na		
nóżce, falcowane cm. 90	zł	1.232,—
Pralki ocynkowane, proste,		
tłoczone	zł	182,—
Półwaczki ocynkowane, o-		
krągłe z pałąkiem na nóżce,		
falcowane 11 litr.	zł	544,—
Patełnie żelazne, niepokryte,		
szlifowane z trzonkiem pla-		
skim, tłoczone cm. 24	zł	103,—
Garnki aluminiowe proste,		
z uchami skośnymi cm. 11	zł	529,—

Ł. MATERIAŁY BUDOWLANE

Papa smołowcowa Nr 100		
1 rolka	zł	460,—
Nr 150 1 rolka	zł	400,—
Cement 50 kg	zł	187,—
Wapno palone, kieleckie		
100 kg	zł	284,—
Wapno palone, zwykłe		
100 kg	zł	265,—
Szkieł okienne 2 mm	ms	345,—
1 kg		
Żelazo kwadratowe i okrągłe		
16-48 mm	zł	12,34
Żelazo płaskie		
26-100x8 mm.	zł	12,34
Żelazo kontowe 50x5 mm		
i belki NP 16	zł	12,85
Żelazo obręczowe 55x16 mm	zł	12,34
Bednarka gor. walcowana		
26-78x1,5 mm.	zł	27,25
Błacha 0,5 mm.	zł	39,15
Błacha ocynkowana 0,5 mm.	zł	63,04
Błacha cynkowa 0,5 mm.	zł	51,04

M. MASZYNY ROLNICZE

za 1 sztukę:		
Pług 1-skiłowy „Piorun” O	zł	2.180,—
Pług 1-skiłowy „NAP”	zł	2.180,—
Pług 2-skiłowy „UNPO”	zł	8.680,—
Brona BZL 1	zł	2.180,—
Obsypnik NO	zł	2.180,—
Kultywator URZOV 5	zł	7.130,—
Wialnia W1	zł	15.000,—
Kierat 2 k 40 obr. H2	zł	24.300,—
Kierat 24 — obr. ZZ1	zł	22.680,—
Sieczkarnia bęb. SM4	zł	13.500,—
Młockarnia sztyft. 12-0-KW	zł	27.540,—
Siewnik IB 100x9	zł	34.000,—
Walce pierścieniowe WP		
120/15	zł	9.700,—
Wóz z kołami 2	zł	34.500,—

N. NAWOZY SZTUCZNE

za 100 kg:		
Saletra sodowa rolnicza		
15,5% krystaliczna z opak.	zł	1.925,—
Azotniak 20,5% miel.		
z opak.	zł	1.635,—
Superfosfat 16% mineralny	zł	865,—
z opak.	zł	965,—
Tomaszka 15/17% z opak.	zł	965,—

Szukały przygód w Niemczech i zawędrowały do... więzienia

MONACHIUM (WK). Kryisia i Wanda (20 i 22 lat) z Częstochowy dowiedziały się od repatriantów, że w Murnau jest obóz oficerów polskich, który „cierpi” na brak kobiet... „Wszystkie Niemki wyszły już zamąż za polskich oficerów. Polek nie ma. A gdy znajdzie się Polka — będzie rozchwytywana. Oficerowie losują o zdobycie Polki itp. Wobec takiej perspektywy łatwego wyjścia zamąż (być „wylosowaną”), Kryisia i Wanda wyruszyły w początki marca br. do Murnau. Lecz nie zawsze sprawdza się, że „do odważnych świat należy”. Po 16 dniach tułaczki, wymizerowane, wyczerpane, głodne i bez grosza, poprzeczieloną, a wówczas jeszcze białą granicę powędrowały do więzienia.

Czego kobieta dla ożenku nie zrobi! Aby jednak nie znalazły się inne

Podziękowanie Prez. RP

WARSZAWA (PR). Z polecenia Prezydenta R. P. Bolesława Bieruta, Kancelaria Cywilna Prezydenta wyraża podziękowanie partiom politycznym, organizacjom społecznym, instytucjom, władzom wojskowym, Milicji Obywatelskiej oraz tym wszystkim, którzy złożyli oświadczenie życzenia, lub wpisali się do księgi pamiątkowej w Belwederze, z okazji imienin Prez. Bieruta.

Wszędzie źle z kinami!

Żadna instytucja w Polsce chyba nie jest tak częstym tematem skargi i żalów, jak ostawiona „kinofakcja”. Zaatakował tę instytucję ostatnio zupełnie słusznie śląski organ PPR, „Trybuna Robotnicza”, pisząc m. in.:

Jeżeli istnieją takie przepisy, które pozwalają na pozostawienie 20 proc., a czasami i więcej pustych miejsc, byleby tylko nie sprzedać ich po cenie niżkowej, — to takie przepisy są nic nie warte. Jeżeli istnieją kierownicy kin, którzy na własną rękę zmniejszają ilość niżkowych biletów — to tych kierowników trzeba po prostu gnać.

„Ale wszystko to (t. zn. ewentualna zmiana przepisów, lub kierowników) będzie możliwe o ile związki zawodowe zajmą się kontrolą kin.

podobne tym dwóm i również chcące wyjść zamąż w Murnau — wyjaśniam, że obóz oficerów polskich repatriował się dawno do kraju. Jedna tylko Niemka wyszła zamąż za polskiego oficera. A przekroczenie granicy kosztuje pół roku więzienia i odesłanie do kraju.

Mężczyźni w Niemczech są tak samo „leniwi” do ożenku jak mężczyźni w Polsce. Ani tam, ani tu nie losuje się o zdobycie kobiety.

W. K.

Epilog sporu o zaminowanie Korfu

LONDYN (obs. wł.). Albania wyznała obecnie swego przedstawiciela w sporze, jaki rozpatrzy Trybunał Międzynarodowy w Hadze. Przedmiotem sprawy jest skarga W. Brytanii o zaminowanie cieśniny Korfu, w wyniku czego zniszczone zostały 2 brytyjskie kontrtorpedowce, a 44 marynarzy poniosło śmierć.

** Z MOSKWY donoszą, że przewodniczący delegacji brytyjskiej do rokowań handlowych z Rosją sowiecką Wilson odbył wczoraj z sowieckim ministrem handlu jeszcze jedną konferencję.

Nie można ograniczyć się do zawarcia umowy z Filmem Polskim i wydania legitymacji niżkowych. Trzeba kontrolować wykonanie tej umowy ze strony administracji kin, protokołować i domagać się naprawienia błędów czy głupstw.

„Ze nie jest to sprawa błaża, mogą się przekonać działacze związkowi, kiedy posłuchają co mówi robotnik lub student odchodzący od kasy kina po raz setny, bo „wszystkie bilety niżkowe sprzedane” lub ten, który zapłacił ciężko zapracowane 100 zł. i wszedł na sąłę zapełnioną w 50 proc.”

Czas najwyższy, aby uporządkować polski odcinek kinowy! Nie dość, że wyświetla się marne „oskubane” filmy, ale i od strony administracyjnej niedociągnięcia są rażące!

O konsolidacji inicjatywy prywatnej

z warszawskiej Narady Gospodarczej, zwołanej z inicjatywy Str. Pracy

Jak pokrótce donosiliśmy, odbyła się w Warszawie Narada Gospodarcza, zwołana z inicjatywy Woj. i Stoł. Zarządu Stronnictwa Pracy.

Konferencję zagałę poseł Jerzy Domański, szkicując potrzebę zwołania konferencji i jej cel, stwierdza, że siła inicjatywy prywatnej jest duża, lecz nieskonsolidowana. Str. Pr. zwołuje konferencje gospodarcze właśnie w celu zorganizowania rozproszonych sił inicjatywy prywatnej, która włączona w odbudowę gospodarki ogólnonarodowej, uznając obowiązki — będzie miała prawo żądać opieki i równouprawnienia ze strony Państwa. Kontakt z przedstawicielami samorządu gospodarczego, na wspólnych konferencjach pozwoli na wspólne ustalenie dróg, którymi należy kroczyć w obronie praw inicjatywy prywatnej na terenie Sejmu czy też Rad Narodowych przez przedstawicieli S. P. Na zakończenie zaznacza, że współpraca posłów S. P. z przedstawicielami rzemiosła postem Sądowym, była bardzo owocna i zgodna. Szczególnie uwydatniło się to na ostatniej sesji sejmowej.

Dyr. Długosz wygłosił referat pt. „Polityka społeczna rządu a inicjatywa prywatna”. Referent podał krótki rys historyczny naszej gospodarki. Rewolucja społeczna, jaką obecnie przeżywamy, przynosi ze sobą nowe kierunki, które nie skryzostowały się jeszcze. Walka toczy się o sposoby zabezpieczenia bytu narodów małych i dużych. Walka trudna, a trudność polega na tym, że świat nie uchwylił jeszcze kierunku, w jakim ma iść. Powrotu do przeszłości nie ma, choć powiązania pewne istnieją. Ludzkość kroczy w innym kierunku ku zmianom. My musimy wśród tych zmian znaleźć odpowiednie miejsce. Stoją przed nami obecnie dwa kierunki — upaństwowienia czy uspołecznienia. Str. Pr. stoi na stanowisku, że gospodarka planowa jest słuszną i Państwo musi oddziaływać na całość życia gospodarczego, gdyż po ogromnych zniszczeniach bez planu nic się nie da zrobić. Lecz gospodarka planowa musi być taka, żeby wydobyla i czołwieka wszystkie inicjatywy i z niej wytworzyła wartości potrzebne dla Państwa. Intencje rządu są dobre, lecz istnieje u nas przesłota dążenia do upaństwowienia. Instrukcje rządu zwiększają się w terenie przy ich wykonywaniu z ogromną krzywdą dla inicjatywy prywatnej. Jest w tym i wina sektora prywatnego, która polega na braku organizacji. Inicjatywa prywatna musi się zorganizować. Miejsce jej w odbudowie musi przestać być samoobroną. Należy przejść jak najszybciej do aktywności. Spełniając dobrze swoje obowiązki, przestaniemy być pod pręgierzem.

Przedstawiciel Izby Rzemieślniczej M. Kossowski zobrażował start rzemiosła w pierwszych dniach po wojnie. Rzemiosło poniosło ogromne straty w czasie ostatniej wojny w 62 proc. został zniszczony jego stan majątkowy, w 51 proc. stan osobowy, i tylko dzięki głębokiemu przywiązaniu rzemieślników do swych warsztatów pracy i patriotyzmowi można było osiągnąć obecne wyniki, zaczynając pracę od nowa. Teraz rzemiosło chce ustalić swoje miejsce w życiu gospodarczym. Postulaty wysunięte w roku zeszłym w Bydgoszczy zostały przyjęte przez rząd przychylnie i jeżeli praca pójdzie po linii założeń wstępnych, stanowisko rzemiosła będzie rozwiązane. Omawiając kolejno ważniejsze postulaty rzemiosła nie spełnione dotychczas a więc: postulat przymusu cechowego, nowelizacji prawa przemysłowego, nową listę rzemiosł wyraża nadzieję, że i one zostaną spełnione. Przechodząc do zadań gospodarczych rzemiosła w planie trzyletnim stwierdza, że plan idzie po linii rzemiosła i dlatego rzemiosło go popiera. W zakresie jednak surowców zależy on w dużej mierze od dostarczenia ich rzemiosłu przez przemysł państwowy. Dokąd rzemiosło będzie się zaopatrywało w surowce na wolnym rynku realizacja planu będzie utrudniona. Omawiając sprawę uruchomienia warsztatów na Ziemiach Odzyskanych podkreśla, że nie przyznanie prawa własności opóźnia bardzo tę akcję. Kredyty inwestycyjne przyznawane przez rząd nie mogą być w pełni wykorzystane, gdyż bank żąda za-

bezpieczenia, a rzemieślnik nie mając prawa własności nie może go dać.

Imieniem Izby Przemysłowo-Handlowej inż. Burdyński oświadcza, że Izba z radością wita inicjatywę S. P. powołania Rady Gospodarczej przy Zarządzie Stołecznym i Wojewódzkim Stronnictwa Pracy. Brak czasu u kupców i przemysłowców nie pozwala na

częste zebrania i konferencje, należy więc tę część pracy zlecić pewnej grupie ludzi. S. P. najlepiej to może zorganizować ze względu na swoją ideologię i tradycję, w ich ręce inicjatywa prywatna winna złożyć obronę. Ob. Wilk (Zgrom. Kupców m. st. Warszawy) podkreśla wielki wkład kupiectwa w odbudowę życia zrujnowanej Warszawy zaraz po działaniach wojennych na jej gruzach. Następnie apeluje do zebranych, aby przez współdziałanie ze Str. Pr. zabezpieczyli stan mieszczaństwa. Do spraw, poruszanych na warszawskiej Naradzie Gospodarczej jeszcze powrócimy.

Tytoń bułgarski

Bułgaria zawarła ze Zw. Radzieckim nową umowę handlową. Jest to 3-cia z kolei umowa handlowa między tymi krajami od r. 1944. Umowa przewiduje wymianę towarową w wysokości 87 mil. dolarów. Głównym towarem eksportowym Bułgarii jest tytoń. Zw. Radziecki eksportować będzie przede wszystkim maszyny. W czasie pobytu w Moskwie handlowa delegacja bułgarska zawarła również umowę z Węgrami, która przewiduje wymianę towarową wartości 10 mil. dolarów.

Wrażenia włóczęgi po Białostoczyźnie

- Gród nad Narwią -

Zygmunt August gościem Tykocina — Historyczne budowle — Skutki wojny — Dzień dzisiejszy

Wyjeżdżamy z Białegostoku szosą warszawską. Z obu stron drogi, uprawne pola lub laski mocno przereźdzone. Często spotykamy drużyny szosowe, zajęte zalepianiem i smarowaniem dziur. Zasklepiają rany wojny.

Jedziemy historycznym szlakiem Żółtki, Złotoria, Rzedziany — w Jezewie skręcamy w prawo i po kilku minutach widzimy z góry panoramę Tykocina — 3 km na północny zachód od Białegostoku.

Zakręt rzeki Narwi, z jej rękawami otula Tykocin, pamiętający XV wiek. Stara Narew wspomina częstego gościa Tykocina Zygmunta Augusta. Ruiny jego zamku zapadają w ziemię. Rzeka jak dawniej płynie u stóp schronienia dla inwalidów wojennych, które postawił marszałek litewski Krzysztof Wielebiński w 1633 roku. Stary to budnek przewany dziś „ulminatem”. Z Tykocinem wiąza się też nazwiska Sapiehów, Radziwiłłów, Branickich, Czarnieckich. W 1770 r. hetman Branicki wytyława tu pomnik marszałkowi polnemu koronnemu Stefanowi Czarnieckiemu. Pomnik, do dziś zachowany w doskonałym stanie, biższy zdala złotą buławą.

Naprzeciw pomnika kościół katolicki, jest ciekawą i piękną budowlą z roku 1745, fundowany przez K. Branickiego. Nieco na uboczu bieleje masyw klasztoru po-bernardyńskiego z roku 1771. Za placem targowym tkwi murowana synagoga żydowska z XVIII wieku. Ruiny dawnego klasztoru Bernardynów, ruiny zamku z 1657 r., ślady grodziska przedhistorycznego, okopy szwedzkie, to pomniki dawnej chwały i świetności historycznego Tykocina.

Tykocin zniszczony jest okrutnie. Dawniej ruchliwy miasteczko, dziś osiedle liczące niewiele ponad 2.000 ludności.

Barbarzyńca hitlerowski w pierwszych tygodniach swych krwawych rządów, wywiódł podstępnie z domów około 2.000 Żydów i rozstrzelał ich w pobliżu Tykocina w lasach majątku Stelmachowa. Niewielu tylko

uratowało się. Potem za zastrzeżeniem oficera SS Niemcy wywieźli na roboty — po'owej chrześcijańskiej ludności. Tak to Tykocin dzisiejszy został bez ludzi bo nie wielu z robot wróciło. Budynki, domy mieszkalne, — ot co mówić — znikły z powierzchni ziemi, opuszczone przez ludność.

Rolnictwo, rzemiosło, rybołówstwo, to źródło dochodów mieszkańców Tykocina. Prócz tego jeszcze nieśmiało, ale co tydzień więcej zjeżdża fur na targowisko, by wskrzesić dawną tradycję targów tykocińskich. Ceny produktów rolnych nie wysokie, możliwości handlowe duże, bo okolica zamożna. Młyn i jeden wiatrak obsługują okolicę. Praca wre — na dziedzińcu młynarza wiele furmanek oczekuje na razówkę lub ospe dla bydła. Konie w zaprzęgach ładne młode, dobrze utrzymane. Na polach, przy domach, widać wiele świeżo założonych sadów owocowych, ładnie ogrodzonych i dobrze utrzymanych. Kilka domów mieszkalnych już wykończonych, a szereg znajduje się w budowie.

Dzisiejsza młodzież Tykocina garnie się do szkół. Dwie szkoły powszechne są zapełnione młodzieżą. Wielu uczęszcza do szkół średnich w Białymstoku, a i na wyższych uczelniach tykocińskich nie brak.

Apteka schowała się wstydyliwie gdzieś w domowej pielesze pana magistrata i tam sporządza pigułki, aplikowane przez zamężonego jedynego na okolicę — lekarza.

Cicho, pusto, spokojnie. Tak spokojnie, że aż śpiąco. Przy szmerze Narwi, wśród szuwarów i tataraków płynie życie Tykocina.

Mistyka w Krajinie

Wierzenia i przesady ludu pomorskiego w dorzeczu Noteci

Wiara w czary była rozpowszechniona w dawnej Polsce nie tylko u ludu, ale i u księży i szlachty. Sam król Zygmunt August zasięgnął rad trzech czarownic: Budzikowej, Koryckiej i Głanki.

Najwięcej przesądów istniało w Krajinie Ziemi Nadnoteckiej. Wierzone np., że „kołtun” to zadana choroba, lub że zadana choroba wyjdzie razem z ściętym „kołtunem”. To też chorych przez dłuższy czas nie czesano, pozwalając na utworzenie i rozwinięcie się kołtuna, by go później ścinać.

Przeciwno „ciotom” i czarownikom należało bronić siebie, domu i bydła. Noworodkom w kołysce, oraz inwentarzowi zawiązywano się u szyi czerwone wstążki, w poprzek progu zakładano się miotłę, przez

którą żadna czarownica nie przeszła. Za każdą osobą, wychodzącą z domu, a którą się posiadało o „ciotowanie” wysypywano łopatkę węgla, by tym samym za nią i czary wyrzucić.

Z zwierząt domowych kozy i czarne koty posiadały najczęściej o to, że są „tymi”. Te ostatnie też rozdzielano żywcem lub gotowano je jako lek przeciwko złym czarom. Ofiarą padały jednak również czarne kury. Zabijano je i wieszano w kominie, by im, a tym samym i czarownicy — uszło serce.

Wielu też było wierzeń związanych ze śmiercią, spotykanych zresztą wszędzie po dziś dzień. Wierzy się mianowicie, iż dusza zmarłego krą-

(Dokończenie na str. 4-tej.)

B. SUJKOWSKI Drzewo przeklecone 71 CYKL OPOWIEŚCI

Leszczyc zatrzymał się zupełnie odruchowo, jakby straszny obraz sparaliżował go i odebrał władzę w nogach. Przy coraz jaśniejszym świetle powstającego dnia widział wszystko wyraźnie, ale patrzył prawie bezmyślnie, jakby to, co się działo, było czymś nierealnym.

Wokoło raz po raz warczały odłamki, lub serie ognia z karabinów maszynowych samolotów ciężki ziemni dżymami szeregi wytrysków.

Przecież to niemożliwe, aby to działo się w rzeczywistości, przecież to chyba tylko jakiś aż zbyt realistyczny reżyseria kinowa, przecież to zbyt straszne, aby w to uwierzyć! Te wylatujące w górę jakieś szmaty, czy ochłapy, ten wrzask, ten zbiorowy, straszny jęk, ten płacz, zawodzenie...

Jeden samolot przelatował znów wzdłuż szosy, parę metrów wszystkiego nad ziemią, bijąc z bliska z karabinów maszynowych, jakby polując po prostu. Przemknął z szybkością zjawy nad zatorem, zatoczył koło, ukazując wyraźnie na skrzydłach swe czarne, złowieszcze krzyże i zawrócił znów. Raz jeszcze zaszczekały nad szosą przeklecone maszyny i przy nowym zwrocie powietrznego napastnika Leszczyca otoczył nagle zamęt gwizdów, warknięć, zawodzeń dartej na strzepy powietrza.

Cugle szarpnęły się nagle w rękach oficera i gdy obejrzał się dojrzał swego konia, nie to, że padającego, lecz osuwającego się powoli na ziemię, jakby zwierzę było nagle zmęczone nad miarę. Jeszcze raz koń uniósł łeb, stęknął cicho i opadł, jakby tuląc się do ziemi, a porucznik z krótkim przekleństwem, nie oglądając się więcej, ruszył w stronę wzgórz.

Szedł wolno, potykając się, zapadając w bruzdy, dopiero teraz czując całe zmęczenie ostatnich dni, trzeciej już z kolei nieprzespanej nocy, ustawicznej jazdy. W spódnicy, jakby odrętwiałej świadomości dopiero

teraz zaczął reagować na widziane przed chwilą obrazy i aż dogotał cały. Mimo woli też przyspieszał kroku, aby tylko znaleźć się jak najdalej od przekletej szosy, od piekła, jakie się tam rozpętało.

Chwilami zapominał po co śpieszy, dokąd idzie, chwilami miał wrażenie, że w tej wsi czeka go odpoczynek, wytchnienie, bezpieczeństwo...

Jednak myśl świadoma jeszcze zwyciężyła i wówczas powtarzał przez zaciśnięte zęby:

— Czołgi! Z południa idą czołgi! Już mogą być w Janowie! A batalion w Dąbrowie nie jest ostrzeżony!

Z bliska poznawał wzgórze doskonale. Ten sam stromy, nagi niemal stok, na szczycie jakiegoś krze, dzika róża, głąz, pustka. Tu nie zmieniło się nic!

Niemal u stóp wzgórz potknął się niespodziewanie i padł na twarz.

Chwilę leżał bez ruchu, z twarzą przytulaną do miękkiej roli, rozkoszując się odpoczynkiem. W tym momencie też uczył, że tętna mu biją jakimś zwiariowanym rytmem, w uszach szumi, a świat... — tak, cały świat kręci się ruchem łagodnym, miłym, prawie jak w rytmie starego walczyka.

— Trzeba się śpieszyć! — Powtarzał sam sobie, ale nie ruszał się, przeciągając do granic możliwości rozkosz odpoczynku. — Trzeba się śpieszyć! Czołgi!

W wysiłkiem przemógi wreszcie ogarniająca go bezwładność i opierając się na rękach usiłował się dźwignąć. W tym ruchu jednak lupnęło mu coś w tyle głowy, ból ostry przeszedł nagle całe ciało i przed oczami zamigotały czerwone, złote, zielonawe koła, koliska, gwiazdy. Z mimowolnym jękiem opadł czołem na dłoń i poczuł jak na tę dłoń spływa coś mokrego, gorącego, jak coś kapie, coś śaczy się uprzykrzenie, monotonnie, irytująco ze skroni.

— Oberwałem! — Pomyślał dziwnie trzeźwo. — Oberwałem w głowę!

— Sanitet! — Zawołał odruchowo, raczej jękał, z ustami nad samą ziemią i dopiero w tym momencie uprzytomnił sobie sytuację: Skąd tu może go dosłyszyc jaki sanitariusz? Jeśli tam, przy taborach czy baterii, która spowodowała zator i są jacyś, to mają tam przecież pełne ręce roboty, a jego wołania stąd nikt dosłyszyc nie może!

Zresztą — on musi się śpieszyć! Do Dąbrowy, do batalionu, bo czołgi...

Zaciął zęby, przetarł oczy, zachodzące dziwną, żółtawą mgłą i dźwignął się jakoś na nogi. Świat się zakotłował już nie w rytmie walczyka, ale najwścieklejszej rumbi, w uszach zahuczały wszystkie dzwony, od nagłego bólu okrył się zimnym potem, ale opanował się i ruszył z miejsca.

Nogi uginały się pod nim, zdawały się ważyć całe tony, głowa jakby nagle zolbrzymiała i napuchła chwiała się na zwiotczalej szyi, pociągając za sobą całe ciało, aż zataczało się niemal co krok — ale jednak szedł!

Nie próbował nawet wdziierać się na szczyt wzgórz, tylko ruszył naokoło, potykając się, jęcząc, chwając się przy każdym kroku, który odbijał się w rannej głowie dotkliwym bólem. Powtarzał przy tym, szukając jakowegóż zapomnienia:

— Nasz dąb! Przejdę koło naszego dębu! Koło dębu... koło dębu... To dalej, ale droga równa, droga równa... droga równa, droga równa... A ja muszę śpieszyć, śpieszyć... śpieszyć...

Myśl się rwiała, świadomość opuszczała już rannego niemal zupełnie. Tyle mu jej jeszcze pozostało, że pamiętał i rozumiał, iż musi iść, musi się śpieszyć, lecz już zapominał dokąd idzie, po co ten pośpiech.

Pod dębem zatrzymał się i oparty doń plecami dyszał ciężko, zbierając siły. Wysoki stok wzgórz załaniał mu stąd widok na szosę i na wieś, ale odgłosy nieustannego ognia maszynowego i gęste echa wybuchów słycać było doskonale.

— Jeszcze atakują, jeszcze nie odlecieli! — Myślał leniwie, lecz prawie obojętnie, jak o czymś obcym i dalekim. — Bardzo długi nalot! Uwzięli się na tę szosę!

W skołowanej głowie każdy rytm krwi odbijał się takim samym bolesnym wzrząsem jak i echa wybuchów i mieszały się jedne z drugimi, niemal nie docierają do świadomości rannego.

Lecz jednak, gdy na szosie zapanowała nagle cisza, porucznik to zauważył i z ulgą dźwignął głowę, opadając bezsilnie na pierś.

— Odlecieli! Uporządkuje się tam... Więc może jaki doktor... Byle do wsi! Tak, do wsi... Trzeba się śpieszyć! (Ciąg dalszy w nast. numerze)

GRECJA dzisiaj

Korespondencja własna / K P

Jak żyje i pracuje polska „mała flota”

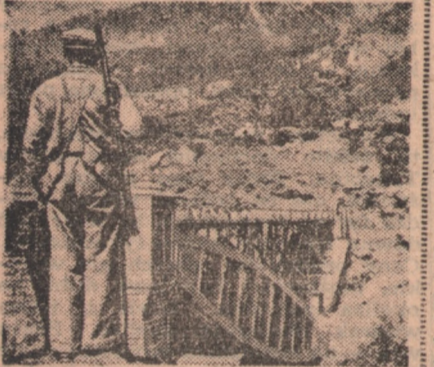
W Grecji walki bratobójcze rozgorzały na dobre. Władze oświadczyły, że wszyscy ostatnio aresztowani, oskarżeni o zdradę stanu, zostaną przekazani sądom specjalnym.

Więzienia są przepelnione. Zajęto gmach szkoły marynarki wojennej, z

powodu przepelnienia więzień, celem lokowania w nim aresztowanych w Atenach i Pireusie.

Wyciągniętej do zgody ręki powstańców władze rządowe nie przyjęły, odrzucając tym sposobem wszystkie propozycje pokojowego załatwienia

spraw greckich. Powstańcy mimo ogromnych ofiar, mimo ucisku ludności wiejskiej i miejskiej, nie poddają się, walcząc uparcie w obronie swoich praw.

Obecnie toczą się znowu zaciekle boje pomiędzy powstańcami a wojskami rządowymi o most, łączący dwa masywy górskie.

Dużo krwi wylano w ostatnich tygodniach o władzę nad tym mostem. Przez siedem lat był ten właśnie most obiektem ciągłego sabotażu, uprawianego przez Greków przeciw Niemcom.

Tymczasem zdala od walk bratobójczych i głodu — żyje sobie w twornie w pięknym pałacyku na przedmieściu Aten grecka rodzina królewiska...

Opowiadanie morskie

WEZEŁ GORDYJSKI

Napisał Czesław Dombkowski

I. Jędrak Zawisza liczył piętnaście lat, gdy chodził ostatni rok do szkoły. Umysł posiadał bystry, pojmował wszystko z łatwością, a pamięć miał doskonałą. Toteż nauka żadnych trudności mu nie sprawiała. Mało co przesiadywał w domu nad książkami szkolnymi — chyba, że wypadało mu posłuchać dłużej nad ważniejszym wypracowaniem piśmiennym, co zresztą nie tak często się zdarzało.

Wolny zaś czas od zajęć spędzał Jędrak najchętniej w porcie. Nie było dnia, czy to latem czy zimą, aby Jędrka nie było można tam spotkać. Znał doskonale nie tylko wszystkie nabrzeża wielkiego portu gdynskiego, lecz również pamiętał dobrze nazwy okrętów przebywających w porcie. Wiedział też, jakie okręty w najbliższych dniach zainwają do portu, skąd przybývają, albo które wypłyną wkrótce w świat daleki.

Również i Jędrak był powszechnie znany wśród kapitanów i marynarzy. Gdy bowiem chodziło o śpieszne doręczenie listu w mieście, albo przyniesienie pakietu, posługiwali

Gdańsk, w lipcu.

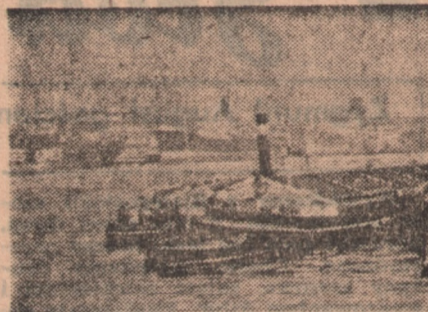
By dojsć do przystani Żegluga Państwowej w Gdańsku, trzeba przebyć od dworca kolejowego długą drogę, której otoczenie stanowią kinematograficzne niemal przeciwstawienia życia i ruin, przepłatających się nieustannie. Wąskimi ulicami tłoczą się ubogo przeważnie ubrani ludzie, niosąc kosze lub dźwigając na plecach brudne tłumoki. Dochodzimy do rynku zatłoczonego handlarzami. Gwar rozmów, gdakanie kur, wołania, turkot ręcznych wózków. Rozgadani i zajęci interesami ludzie przechodzą obojętnie obok siebie, tak jak od dwu lat przechodzą obojętnie obok pozostałego na wejściu do podziemnego kłozetu napisu niemieckiego „Wprowadzanie rowerów wzbronione” (Verboten).

Najniespodziewaniej za nowym tunelem zniszczonych i uszkodzonych domów otacza nas wielka, chłodna, wolna przestrzeń Motławy. Wije się wielka, szeroką wstęgą niewidocznym nurtem w mocno obwarowanymi betonowymi brzegami korycie. Niema już znanego całej przedwojennej Polsce „Żurawia”, niema wysokich ścian wielopiętrowych domów i spichrzów, niema wielkich pudeł morskich statków. Powoli przesuwają się po wodzie pełni ludzi prom kul dymiących za rzeką kominom wielkiej elektrowni na Ołowiance. Nieco dalej przez odbudowany most toczy się ruch odradzającego się Gdańska. I dalej — patrząc wciąż w prawo — pusta, wolna, samotna przestrzeń Motławy, ginącej wśród spalonych domów za zakrętem.

Przystań Żegluga Państwowej widzimy zdaleka: przy nabrzeżu stoją stłoczone barki, za nimi dymią kominy kilku holowników i statków. Na brzegu rusza się gromada ludzi z tobokami.

Na progu jednego z nielicznych całych domów widzimy oczekującego na nas dyrektora Żegluga Państwowej na okręg gdański, Piotra Rudzińskiego, jednego z najstarszych pracowników polskiej żegluga śródlądowej. Wita idących wraz z nami kolegów-dziennikarzy, idziemy bowiem z wycieczką Klubu Korespondentów Prasowych na Wybrzeże. Dyrektor Rudziński obznajmia nas ze stłoczonymi przy brzegu jednostkami, wymienia nazwy, jakoś służby jaką pełnią, objaśnia i tłumaczy. Przy przystani stoi rzeczony statek „Olsztyn”, utrzymujący stałą komunikację na linii Gdańsk—Elbląg.

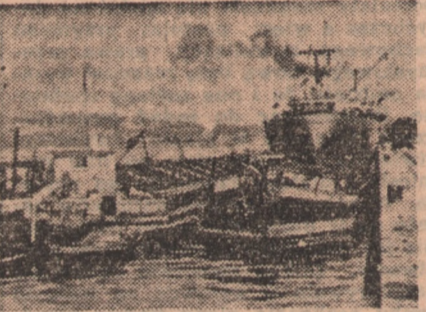
tek. Jakaś letniczka w szortach, odsianających poza kolana pulchniutkie nogi, pani z dzieckiem, gromadka robotników, osadnicy z tobołami na plecach, z których dochodzą niemiłosiernie kwiki młodych prosiaków, zakupionych przed chwilą na rynku. Zegar wskazuje godzinę dwunastą. Syrena statku ryczy — i po zdjęciu mostu, „Olsztyn” powoli posuwa się naprzód. Po siedmiu godzinach podróży, która w okresie letnim jest nie tylko malownicza, ale i wysoce przyjemna, sta-

Barki w strelie wolnocłowej w Gdyni czekają na ładunek towaru. Foto — Uklejewski, Gdynia

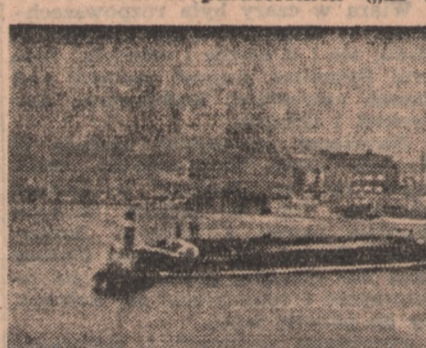
Frekwencja duża, statek jest bowiem jedynym stałym środkiem lokomocji, łączącym Elbląg ze stolicą województwa. Podróżni ciesząc się doskonałą pogodą i słońcem, które na wodzie nigdy nie jest zbyt dokuczliwe, porzysiadali się na pokładowych ławkach; nie są one zresztą jedynym „luksusem” „Olsztyna”. W tylnej części statku mieści się obszerna kabina, gdzie schronić się można w czasie deszczu lub zimy. Przednią część statku kryje urządzenie, które należy ocenić potrafią jedynie znawcy — smakosze lub „ludzie trunkowi”: maleńka restauracja pływająca z niezłe zaopatrzonym bufetem, z której — jak z czarodziejskiej czeluści — wydobywają się na pokład smakowite zapachy. Nowi ludzie wchodzą na sta-

tek „Olsztyn” dobiega do przystani w Elblągu, skąd jutro rano wyruszy w drogę powrotną. Dyrektor Rudziński z dumą wskazuje nam na wzorowo wymalowane i błyszczące czystością holowniki. Jest ich siedem: dwa holowniki parowe „Anna” i „Wisłoka”, trzy holowniki kabotażowe „Sopot”, „Kwidzyn” i „Lębork” i dwa takie same z napędem motorowym — „Irena” i „Gniew”. Ten tabor składający się obecnie aż z siedmiu holowników i sześciu statków pasażerskich („El-

Załadowana towarami unrowskim barka, ciągniona przez holownik, opuszcza port i w górę Wisły płynie do Warszawy, Bydgoszczy, lub Torunia. Foto — Uklejewski, Gdynia

bląg”, „Olsztyn”, „Malbork”, „Lechia”, „Kujawiak” i „Mewa”) — to owoc długiej, znuźdnej i niezwykle ciężkiej pracy wydobywania i remontowania obiektów zatopionych, trzeba bowiem wiedzieć, iż z początkiem 46 r. Żegluga Państwowa w Gdańsku rozporządzała jedynie trzema holownikami portowymi i tylko jednym statkiem pasażerskim. Ogółem w rejonie delty Wisły i na morzu wydobyto i wyremontowano sposobem gospodarczym aż 27 obiektów, w tym siedem holowników, pięć statków pasażerskich, jedna

Załadowana towarami unrowskim barka, ciągniona przez holownik, opuszcza port i w górę Wisły płynie do Warszawy, Bydgoszczy, lub Torunia. Foto — Uklejewski, Gdynia

szłużyły jako pomoc dla przeładunku. Również — co się kilkakrotnie zdarzało na redzie portu Gdynskiego — w wypadku wejścia statku na mieliznę barki lichtowały, to znaczy wyładowywały stojące na morzu statki, by zmniejszyć ich zanurzenie i przez to umożliwić ściąganie ich z mielizny. Sezon holowniczy w roku bieżącym z powodu długiej zimy rozpoczął się właściwie dopiero w maju, ale już w tym czasie 110 barek przewiozło w górę rzeki około 18 tys. ton towaru do Warszawy, Płocka, Torunia, Bydgoszczy i Poznania, głównie mąkę konserwy, makulaturę i tłuszcz. Niestety drogę powrotną barki odbywały puste, wiozły bowiem tylko sode do portów. Podobnie było w roku ubiegłym, kiedy w drodze powrotnej w ciągu całego roku barki przywiozły do portów tylko 2.341 ton towarów eksportowych. Fakt to niezwykle smutny, świadczący nietylko o naszym nieprzygotowaniu do wykorzystania możliwości żegluga śródlądowej, ale o rozrzućnej gospodarce prowadzonej przez nasze przedsiębiorstwa, które nie korzystają z transportu rzeczno, tanższego o 30% od przewozu kolejowego. Dyrektorzy przedsiębiorstw mogliby zyskać się większą oszczędnością grosza państwowego. Mimo obniżenia taryfy rzecznej w stosunku do taryfy kolejowej, przy pełnym wykorzystaniu możliwości żegluga (wynoszących 20 tys. ton miesięcznie w obie strony rzeki) rozwój żegluga byłby całkowicie zapewniony nawet bez dotacji ze strony państwa.

Optymizm — oto wrażenia jakie wnosimy z wizyty w Gdańskiej Żegludze Państwowej. Tyle twardej wytrwałości i siły woli, tyle fachowości nie poszło i nie pójdzie na marne, lecz spowoduje rosnące ożywienie na naszych wodach śródlądowych i wzrastające bogactwo przyległych terenów.

A. K. Melewska

— A co? Chciałbyś i w tym sezonie popłynąć na „Delfinie”?
— Chciałbym bardzo — odparł Jędrak. — Będą to moje ostatnie wakacje, gdyż kończę szkołę. A pan Domański był dla mnie bardzo dobry i zarobiłem przy tym ładne parę groszy.

(C. d. n.)

Mistyka w Krajinie

(Dokończenie ze str. 3-ciej)

zy koło domu do pogrzebu, zatrzymuje się więc zegar, by się umarłemu zbyt długo czasu nie wzięło. Zakrywa się lustro, by się nieboszczyk w niem przejrzał nie mógł i przestraszyć się wyglądu swej doczesnej powłoki. Pali się siennik z siomą, na którym zmarły umarł i wyrusza za dom grzebień, którym go po śmierci czesano i rozbija się miednicę z wodą, w której myto zwłoki.

Oprócz zjawisk nadprzyrodzonych po śmierci, wierzy się też w wróżby przedśmierne i znaki, będące jakby przepowiedniami zbliżającego się nieszczęścia.

Do zwierząt, które wyczuwają, a nawet widzą zjawiska nadprzyrodzone i obecność ich okazują specjalnym zachowaniem się — należą psy. Wycie psów przepowiada śmierć,

ich ujadanie, kiedy nikogo nie ma w pobliżu oznacza obecność ducha, który często, odpędzony przez nie, nie może przestąpić domostwa. Tak zresztą wierzy i wierzył lud w całej Polsce, a Adam Mickiewicz pisze w Konradzie Wallenrodzie:

„...A psy wieśniaków, zarywszy pysk
w ziemię
Kopią, śmierć wietrzą i okropnie
wyciąją...”

Na Krajnie odzwiercadla się to wierzenie w następującej zwrotce pieśni ludowej, w której umarła matka opuszczonych dzieci tak przemawia do źle ich macochy:

„...Jak usłyszysz psów szczenie
Jest na znak tobie dane,
Jak psy zaczną szczekać,
Musisz stąd precz uciekać...”

pracuje, Jędrak zrozumiał jako najstarszy z dzieci, choć liczył wówczas zaledwie dziesięć lat, że musi w jakiś sposób dopomagać matce. Początkowo więc odnosił wypraną bieliznę i przynosił nowe zamówienia. Z biegiem czasu wyręczyła go młodsza o rok siostra, a Jędrak rozpoczął sprzedawać gazety w porcie. Tam też poznawał różnych kapitanów, sterników i marynarzy, i pozyskał w ten sposób nie jednego z nich na klienta swej matki. A że wypraną bieliznę odnosił zawsze na czas, gdyż często wypadło mu z powodu krótkiego postoju nawet nocą dostarczyć pakiet na statek, otrzymywał zato lepszą zapłatę. Z czasem nabrał Jędrak rozgłosu wśród wilków morskich i klientela rosła z każdym miesiącem. W końcu doszło do tego, że matka Jędrka przyjmowała wyłącznie pranie z okrętów.

Jędrak będąc codziennie w bliskim kontakcie z morzem i okrętami, pokochoł je gorąco. W duszy jego zrodziła się myśl, aby po wyjściu ze szkoły zaciągnąć się na morze, zostać marynarzem. Myśl ta przestoczyła się następnie w gorące pożądanie. Urzeczywistnienie tych marzeń stało się celem życia jego.

Bywały dni, że Jędrak nie dużo zająca znalazł w porcie. Wówczas biegł do basenu jachtowego, i tam przyglądał się wspaniałym jachtom wyciągniętym na nabrzeże. Od jesieni do wiosny stały szeregami na swych ciężkich ołow. lub żelaznych kilach, podparte z boków i pokryte tarcia-

Snęły one o minionych pięknych rejsach, czekając rychło ciepłe słońce wiosenne przebudzi je znów z letargu do nowych piasów po falach Bałtyku. Jędrak znał dużo jachtów. Szczególnie jeden o liniach harmonijnych przypadł mu do serca. Był to jacht „Delfin”, na którym roku ubiegłego spędził wakacje letnie.

Odszukał właśnie i dziś stojącego w szeregu „Delfina”. Przyglądał mu się ze wszech stron, westchnął głęboko i pomyślał o panu Domańskim, właścicielu jachtu. Czy i w tym roku przyjmie go na okres wakacji letnich?

Wtem usłyszał z pobliskiego pawilonu jachtowego znany mu głos bosmana klubowego:

— Hej Jędrak, co tam robisz? Już cię teraz w kwietniu ciagutki biorą? Jak widzę nie zapomniałeś „Delfina” od szeszciorocznych wakacji!

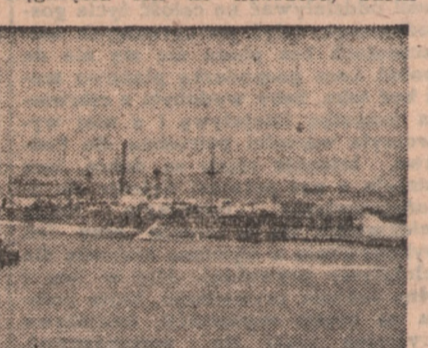
— Dzień robry, panie bosmanie, — powiedział Jędrak, podchodząc w stronę pawilonu. — Jakże mógłbym zapomnieć, kiedy były to moje najpiękniejsze wakacje. Nigdy nie zapomnę wspaniałej włości po Bałtyku!

Gdy Jędrak się zbliżył, bosman poklepał go po ramieniu i uśmiechając się jowialnie dodał:

barka motorowa, dwie motorówki, trzy przystanie pływające, jeden warsztat pływający i osiem barek zwykłych.

Pływający tabor żegluga wykonał już duże prace i wiozł swój udział w odbudowie polskiej gospodarki morskiej i w rekordy przeładunkowe polskich portów. Podstawową linią pasażerską jest wspomniana linia Gdańsk—Elbląg oraz od niedawna uruchomiona linia podmiejska z Gdańska poprzez Rybakowie do Nowego Dworu; linia ta będzie jedynym stałym środkiem lokomocji dla mieszkańców Żuław i przez umożliwienie żuławskim rolnikom dostawy artykułów rolnych do Gdańska przyczyni się do szybszej odbudowy gospodarczej tych ziem. W roku bieżącym projektuje się otwarcie komunikacji wodnej z Elbląga do Tolmicka w Zalewie Wiślanym, Braniewa i Łysej Góry, która była jednym z najbardziej popularnych miejscowości letniskowych na mierzei. Będzie również uruchomiona linia niezwykle ciekawa pod względem turystycznym — z Elbląga przez kanał warmiński do Ostródy. Będzie ona biegła przez szereg śluz i przemysłnie zbudowanych pochylni. Pełnym rokiem uruchomienia żegluga będzie rok 1948, w którym tabor będzie już odpowiednio przygotowany i komfortem nie będzie ustępował statkom przedwojennym.

Większość pracy wykonały barki, które tu nad morzem mają szerokie zastosowanie i służą nietylko do przewozu towaru. W okresie dużego napięcia statków do portu po okresie zimowym, barki Żegluga Państwowej przyspieszyły przeładunek statków, który mógł się odbywać na obie strony statku, z jednej strony dźwigami portowymi wprost do magazynów, z drugiej zaś dźwigami okretowymi na barki, które równocześnie służyły przez pewien okres jako zastępcze magazyny. Ze względu na duże zagębenie wielu statków zagranicznych, a w szczególności wielkich tankowców, co powodowało niemożliwość przyciągnięcia ich do nabrzeża, barki

Załadowana towarami unrowskim barka, ciągniona przez holownik, opuszcza port i w górę Wisły płynie do Warszawy, Bydgoszczy, lub Torunia. Foto — Uklejewski, Gdynia

szłużyły jako pomoc dla przeładunku. Również — co się kilkakrotnie zdarzało na redzie portu Gdynskiego — w wypadku wejścia statku na mieliznę barki lichtowały, to znaczy wyładowywały stojące na morzu statki, by zmniejszyć ich zanurzenie i przez to umożliwić ściąganie ich z mielizny. Sezon holowniczy w roku bieżącym z powodu długiej zimy rozpoczął się właściwie dopiero w maju, ale już w tym czasie 110 barek przewiozło w górę rzeki około 18 tys. ton towaru do Warszawy, Płocka, Torunia, Bydgoszczy i Poznania, głównie mąkę konserwy, makulaturę i tłuszcz. Niestety drogę powrotną barki odbywały puste, wiozły bowiem tylko sode do portów. Podobnie było w roku ubiegłym, kiedy w drodze powrotnej w ciągu całego roku barki przywiozły do portów tylko 2.341 ton towarów eksportowych. Fakt to niezwykle smutny, świadczący nietylko o naszym nieprzygotowaniu do wykorzystania możliwości żegluga śródlądowej, ale o rozrzućnej gospodarce prowadzonej przez nasze przedsiębiorstwa, które nie korzystają z transportu rzeczno, tanższego o 30% od przewozu kolejowego. Dyrektorzy przedsiębiorstw mogliby zyskać się większą oszczędnością grosza państwowego. Mimo obniżenia taryfy rzecznej w stosunku do taryfy kolejowej, przy pełnym wykorzystaniu możliwości żegluga (wynoszących 20 tys. ton miesięcznie w obie strony rzeki) rozwój żegluga byłby całkowicie zapewniony nawet bez dotacji ze strony państwa.

Optymizm — oto wrażenia jakie wnosimy z wizyty w Gdańskiej Żegludze Państwowej. Tyle twardej wytrwałości i siły woli, tyle fachowości nie poszło i nie pójdzie na marne, lecz spowoduje rosnące ożywienie na naszych wodach śródlądowych i wzrastające bogactwo przyległych terenów.

A. K. Melewska

— A co? Chciałbyś i w tym sezonie popłynąć na „Delfinie”?
— Chciałbym bardzo — odparł Jędrak. — Będą to moje ostatnie wakacje, gdyż kończę szkołę. A pan Domański był dla mnie bardzo dobry i zarobiłem przy tym ładne parę groszy.

(C. d. n.)

IKP
czyta cała Polska

Kalendarzyk

Niedziela, 27 lipca 1947 r.
Katolicki: Pantaleona,
Słowiański: Wszobora.

BYDGOSZCZ

Oddział miejscowy dla prenumerat i ogłoszeń: Jagiellońska nr 2 (Pod Arkadami, tel. 24-29)

Wysokie kary grywny

BYDGOSZCZ (wik). Komplet orzekający Delegatury Komisji Specjalnej w Bydgoszczy wymierzył kary grywny względem kilku osób za pobieranie nadmiernych cen oraz brak cen nika i rachunków. M. in. na Jana Kahla komplet nałożył karę 30 tys. zł grywny. Skazany również został za brak cennika kupiec Wacław Błaszczewicz z Rypina (30 tys. zł) i Józef Ogórkowski z Rypina (50 tys. złotych).

Aresztowani zostali: pewien drogrzysta z Inowrocławia oraz kupiec w Lubrafcu. Obaj aresztowani są podejrzani o wystawianie fikcyjnych rachunków, a jeden z nich również o nieujawnienie w księgach handlowych transakcji.

Surowa kara

za rozsiewanie plotek

BYDGOSZCZ (lit). Rejonowy Sąd Wojskowy rozpatrywał sprawę M. Suszko — pracownika nadleśnictwa w pow. szubińskim, pełniącego jednocześnie funkcje buchaltera w spółdzielni „Jedność” w Szubinie. Akt oskarżenia zarzucał Suszce świadome uprawianie szeptanej propagandy na terenie pow. szubińskiego. Oskarżony starał się wykazać, iż działał nieświadomie i wiadomości które rozsiewał, słyszał od osób trzecich. Sąd nie dał jednak wiary tym tłumaczeniom wyrażając przekonanie, iż człowiek tego typu co oskarżony posiadający wykształcenie średnie i dobrze orientujący się w zagadnieniach politycznych, nie winien dawać posłuchu plotkom, nie mającym cech prawdopodobieństwa, i podważającym zaufanie społeczeństwa do władz.

Biorąc wszystkie te momenty pod uwagę, sąd uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu przestępstwa i skazał na 5 lat więzienia. 2 lata utraty wszelkich praw i konfiskatę majątku.

Wspomnienie pośmiertne

Śp. Władysław Darowy

(iza) W ub. tygodniu rozstał się z tym światem śp. Wincenty Mieczysław Darowy, znany w naszym mieście kupiec, współwłaściciel firmy „Roman Głaziński i Wincenty Darowy”.

Śp. Darowny pochodził ze starej rodziny miłostawskiej (Września) urodzony pod zaborem pruskim, ze znanych rodziców Polaków i patriotów. Śp. Darowny odziedziczył ich zalety. Gdy w roku 1905 wybuchł słynny „wrześniński strajk szkolny” śp. Mieczysław Darowny z wrodzonym sobie patriotycznym zapałem stanął w szeregach strajkujących dzieci. W powstaniu wielkopolskim, jako wyuczony już kupiec branży bławatnej, wstąpił w szeregi tworzącego się wojska polskiego i brał udział w walkach przeciwko Niemcom. Zwolniony w roku 1928 w stopniu sierżanta powołany został przed wybuchem drugiej wojny światowej (1939) do wojska, gdzie służył w kompanii śp. Józefa Piłsudskiego. Wróciwszy z pod Warszawy do Bydgoszczy przestał oczywiście być kupcem-właścicielem w niemieckiej firmie i pełnił obowiązki pomocnika. Tutaj przysłużył się wielu Polakom, oddając im towary tekstylne bez punktów, sabotując w ten sposób niemiecką gospodarkę reglamentowaną.

Ceniony przez kolegów i szanowany przez społeczeństwo śp. Mieczysław Darowny był przykładowym mężem i troskliwym ojcem czworga dzieci. Zarówno dla znajomych i przyjaciół zmarłego jak i przede wszystkim dla swej żony i dzieci śmierć, która zjawiała się mimo troskliwej opieki lekarskiej, stała się momentem, który mocno zapewne i trwale wbił się w ich pamięć.

W pogrzebie śp. Wincentego Darownego wzięło udział Zrzeszenie Kupców Samodzielnych ze szfandarem, szereg innych organizacji i PZZ oraz licznie — społeczeństwo bydgoskie. Kondukt żałobny prowadził ks. misjonarz Zemełko w asyście ks. Serzysko. Nad grobem zmarłego pienia żałobne wykonał chór „Halka” pod batutą prof. Małeckiego.

Wrząc do śp. Wincentem Darownym odszedł od nas jeden z niewielu pozostałych przy życiu uczestników strajku szkolnego we Wrześni oraz jeden z nielicznych już weteranów powstania Wielkopolskiego.

Śp. Mieczysław Darowny, dobrze zasłużony Ojczyźnie i Narodowi bojującemu, niechaj spoczywa w ziemi, którą ukochał jako dziedzictwo Narodu, do którego należał.

Przebudowa Teatru Miejskiego

BYDGOSZCZ (m). Sprawa budowy nowego teatru stale zaprzata umysły społeczeństwa bydgoskiego. Oczywiście w chwili obecnej trudno zrealizować jakikolwiek plan budowy reprezentacyjnego gmachu teatralnego. Tę sprawę niestety odłożyć musimy na później. Nie przeszkadza to jednak niezwłocznie zabrani się do rozbudowy obecnego Teatru Polskiego przy Al. 1 Maja.

Temu zagadnieniu poświęcone było wczorajsze posiedzenie komitetu budowy Teatru Miejskiego, któremu przewodniczył prezydent miasta J. Twardzicki. Przedstawiony przez dyrektora Węglorza plan rozbudowy, a właściwie budowy nowego teatru na gruzach obecnego wywołał obszerną dyskusję. Padają głosy, aby raczej nie obarczać się rozbiórka starego teatru i pobudować projektowany gmach w innym miejscu. Jednak po rozważeniu wszystkich dodatkich i ujemnych stron projektu, wyrażono zgodę na kompletną przebudowę obecnego teatru.

Nowy teatr przede wszystkim otrzyma nowe wejście i to od Al. Mickiewicza. Wejście obecne zostanie zniszczone. Dobudowane piętro z łozami bocznymi i balkonami powiększy ilość miejsc w teatrze o 180 do 400. Teatr posiadać będzie cztery osobne wyjścia na wypadek pożaru. Szczegółowo opracowany plan budowy nie jest co prawda ideałem, lecz w naszych dzisiejszych warunkach bodaj jedynym wyjściem z arcytrudnej sytuacji, w jakiej znalazło się miasto po zburzeniu przez okupanta wielkiego gmachu teatralnego.

Najważniejsza rzecz, to oczywiście kwestia zdobycia funduszy na ten cel. Projektuje się opodatkowanie wszystkich imprez w wysokości 10%. Z samych biletów spodziewany jest z tego podatku 1.800.000 zł rocznie. Liczy się na ofiarność społeczeństwa. Zarząd nieruchomości miejskich prawdopodobnie pokryje iwa część kosztów tej budowy. Utworzono specjalną sekcję finansową, której zadaniem będzie zapoczątkowanie dalszych środków dochodowych.

W skład sekcji weszli pp. Nagórzycki, Jaroszyński i Brzokowski. Teatr bydgoski przejęto obecnie miasto. Subwencje państwowe zapewnione ma teatr nadal. Nowy dyrektor W. Horzyca prowadzić będzie teatr jako samodzielną placówkę niezależnie od teatru toruńskiego, którego dyrektorem pozostaje nadal. Nowy zespół artystyczny — według zapewnień — przedstawiać się będzie daleko lepiej, niż należało się spodziewać.

Za wczesnie jest jeszcze operować nazwiskami. W świecie domysłów i pogłosek nie chcemy się obracać. Dlatego o zespole artystycznym napiszemy z chwilą, gdy kontrakty z poszczególnymi członkami nowego zespołu zostaną sfinalizowane.

W skład sekcji weszli pp. Nagórzycki, Jaroszyński i Brzokowski. Teatr bydgoski przejęto obecnie miasto. Subwencje państwowe zapewnione ma teatr nadal. Nowy dyrektor W. Horzyca prowadzić będzie teatr jako samodzielną placówkę niezależnie od teatru toruńskiego, którego dyrektorem pozostaje nadal. Nowy zespół artystyczny — według zapewnień — przedstawiać się będzie daleko lepiej, niż należało się spodziewać.

Za wczesnie jest jeszcze operować nazwiskami. W świecie domysłów i pogłosek nie chcemy się obracać. Dlatego o zespole artystycznym napiszemy z chwilą, gdy kontrakty z poszczególnymi członkami nowego zespołu zostaną sfinalizowane.

Młodzieńcza odwaga uratowała dziecku życie

BYDGOSZCZ (as). Wczoraj około godz. 20 w pobliżu mostu Bernardyńskiego wydarzył się wypadek, który tylko dzięki przytomności umysłu i zimnej krwi jednego ze świadków nieszczęścia, nie zakończył się śmiercią dziecka.

Oto bawiący się w pobliżu mostu pewien 5-letni, o niestwierdzonym dotąd nazwisku chłopiec, wpadł po murowanym nabrzeżu do Brdy. Oczywiście dziecko poczęło tonąć. Wśród wielu świadków zajęcia znalazł się

przez popularnego Srubowskiego — „jednookiego jeźdźca śmierci”, ujrzymy po raz pierwszy w Bydgoszczy jazdę zreczności, skoków na motocyklu, jazdę między butelkami itp.

Mecz oldboy'ów odbędzie się w terminie późniejszym

BYDGOSZCZ (pik) Zapowiedziany na dzisiejszą sobotę mecz old boy'ów Brdy i Gwiazdy, przesunięty został z racji odbywania się w tym dniu na stadionie innych imprez, na termin późniejszy, o którym nie omisszamy poinformować czytelników.

BYDGOSZCZ (es). Jak informuje nas prezydium MRN, przeciwko licznym obywatelom polskim narodowości niemieckiej toczy się w trybie art. 7 dekretu o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej postępowanie o pozbawienie ich obywatelstwa i wysiedlenie

Postępowanie toczy się przeciwko następującym osobom (w nawiasie rok urodzenia i miejsce zamieszkania podczas okupacji):

Zęglarska Erna (1895, Leszczyńskiego 43), Hartfiel Robert (1878, Fabryczna 12), Makowska Frieda (1894, Nakielska 179a), Bottscher Wilhelm (1906, Filarecka 8), Scharmarck Antoni (1886, Ks. Skorupki 27), Gacowiak Marta (1927, Fabryczna 12), Grzelachowska Irena (1925, Fordońska 163), Hartfiel

Elizabeth (1875, Fabryczna 12), Jeschke Ewald (1910, Wąwozowa 3), Siedlińska Małgorzata (1902, Staroszkolna 7), Sachs Agnieszka (1902, Al. 1 Maja 148), Gratz Marta (1898, Chodkiewicza 4), Wagner Otylia (1892, 20 Stycznia 10/7), Graskowski Otto (1913, Bocianova 13), Tilg Berta (1914, Podgórną 9), Razan Łucjan (1907, Ufańska 16/6), Luckner Hildegard (1908, Niegolewskiego 23), Żeglarska Urszula (1928, Leszczyńskiego 103), Strzelecki Kazimierz (1903, Fredy 2).

Komu znane są fakty szkodliwej działalności wymienionych wyżej osób na szkodę narodu i Państwa Polskiego, zechce w ciągu 8 dni od dnia dzisiejszego złożyć zarzut do biura prezydijskiego MRN w ratuszu pok. 21. Jeżeli by w podanym czasie nie wpłynęły żadne zarzuty, osoby te otrzymają prawo wyjazdu do Niemiec.

Wyrwa z OSŁ otrzymała piękną lampę stojącą, a w szermierce na szable — Łuczak z TSL — materiał na ubranie. Mistrzowie boks, których nazwiska podaliśmy w numerze wczorajszym naszego pisma, otrzymali srebrne papierosnice, komplet do pisania, zegarek i rękawice bokserskie. Piłkarze z OSŁ otrzymali piękne książki, a koszykarze tegoż zespołu swetry i materiały na ubranie. Zwycięska drużyna piłki siatkowej 6 p. l. dostała w upominku książki. Poza tym nagrodzono najlepszego pływaka 4 p. l. Szandera i czołowego sportowca Filipowskiego. Drużyna piłki nożnej 4 p. l. otrzymała piłkę do zaprawy i książki.

Po rozdaniu nagród przemówił gen. brygady Romeyko. Treść jego przemówienia była nast.: Sportowcy lotniczy! Pierwszy etap bezkrwawej walki na bieżniach, boiskach i ringach został ukończony. Zakończone zostały 3-cie zawody sportowe o mistrzostwo lotnictwa Wojska Polskiego. Zwycięscy zawodów sportowych stojący prze nami — to przedstawiciele sportu lotnictwa polskiego, którzy będą bronić naszych barw na ogólnopolskich zawodach sportowych wojska polskiego.

Sport to teżżna fizyczna, która prowadzi każdy naród do przodowania. Sport w lotnictwie — to sprawa zasadnicza. Każdy pilot, czy obserwator chce być dobrym lotnikiem — musi być dobrym sportowcem. Podobnie, jak orzeł, którego nazywamy królem ptaków tak i każdy pilot musi być królem powietrza. Zdrowi fi-

zycznie i moralnie potraficie zabezpieczyć pokój i wolność naszej Rzeczypospolitej.

Dlatego też sportowcy, nie porzeczajcie na dotąd osiągniętych wynikach, ćwiczcie i doskonalcie się dalej, podciągajcie za sobą młodych i uczcie ich. Zmudną niejednokrotnie ciężką, lecz pełną poświęcenia i zapału pracą, dolożycie jeszcze jeden liść do wieńca laurowego naszego lotnictwa. Niechaj hasło: „W zdrowym ciele zdrowy duch”, będzie hasłem polskiego Lotnictwa.

Jako dowódca lotnictwa składam wyrazy uznania wszystkim sportowcom za prace i uzyskane wyniki, składam podziękowanie wszystkim organizatorom naszych zawodów oraz słowa uznania za wzorową organizację. Dziękuję całemu cywilnemu aparatowi sportowemu i sędziom, a w szczególności st. sędziemu Gołębiowskiemu, sędziom p. Przybyłowski i p. Woźniakowi za ich wydatną pomoc i współpracę przy organizowaniu i przeprowadzaniu naszej olimpiady.

„Lud z wojskiem a wojsko z ludem” okazało się nie jakimś frazeologem, lecz prawdą rzeczywistością, całością nierozdzielalną. Uprawiając sport masowo, rozslawiamy imię naszej Polski Ludowej, która jako sprawiedliwa mała wszystkich Polaków — niech żyje!

Uroczystość rozdania nagród zakończył wspólny obiad żołnierski, w czasie którego wznoszono okrzyki na cześć Najjawniejszej RP, Prezydenta RP, Marszałka Roli-Zymierskiego i gen. Romeyko.

Zderzenie samochodu z tramwajem

BYDGOSZCZ (es). Na ul. Długiej w Bydgoszczy doszło do karambolu pomiędzy tramwajem linii A, a samochodem osobowym marki Opel-Olimpia (nr rej. A 18761), prowadzonym przez szofera Jana Milewczyka (Gdynia, Leśna 16).

Jadący w kierunku Wełnianego Rynku samochód Izby Przemysłowej w Bydgoszczy zaczął p o posuwający się w przeciwnym kierunku tramwaj. W wyniku zderzenia urwane zostało przednie lewe koło samochodu i uszkodzony błotnik. Ofiar w ludziach nie było.

Z życia pracowników fabryki „Danuta”

(iza) Fabryka wyrobów cukrowych, spółdzielnia pracy „Danuta” w Bydgoszczy urządziła w ub. niedzielę tradycyjnym zwyczajem, wycieczkę do Wierzbucinka, w pow. bydgoskim.

Pracowników i gości w liczbie ponad 60 osób, przewieziono samochodem ciężarowym do majątku położonego nad pięknym jeziorem, gdzie przybyłych powitał administrator maj. p. A. Kuława i dyrektor gimn. przem. skórzanego w Wierzbucinku inż. J. Piszczyk. Goście spędzili przyjemnie cały dzień w pięknym parku i na plaży nad jeziorem, a wieczorem urządzono zabawę taneczną w sali spółdzielni powstającej „Przyszłość” w Trzemiętowie. Do wycieczkowieżów przyłączyła się miejscowa młodzież wiejska. Przy dźwiękach doskonale zgranego orkiestry bawiono się do godz. 23, po czym nastąpił powrót do Bydgoszczy.

Zaznaczyć tu należy, że inicjatorem wycieczek spółdzielni pracy „Danuta” jest założyciel tejże fabryki dyr. Z. Clupek oraz obecny jej kierownik p. Karliński.

Zwycięzcom Olimpiady Lotniczej wręczono piękne nagrody

(re). Po zakończeniu Olimpiady Lotniczej, zwycięskie zespoły i indywidualni mistrzowie zebrał się w dniu wczorajszym na placu 4 p. l. w Bydgoszczy, gdzie po odczytaniu rozkazu generała Romeyko osobiście wręczał zwycięzcom cenne nagrody.

Drużynowo w lekkoatletyce pierwsze miejsce zajęła TSL w trójboju również TSL, w gimnastyce OSŁ, w pływaniu OSŁ, w szermierce na szable TSL, w boksie OSŁ, w piłce nożnej i koszu OSŁ, i w siatce 6 p. l. Drużynowo między pułkami zwycięstwo odniósł 7 p. l. Ogólnie na czło wszystkich zespołów wysunęła się Of. Szk. Lot.

Po rozdaniu nagród przedchodnich przystąpiono do wręczenia nagród poszczególnym zawodnikom. Zwycięscy biegów: na 100 m — Oledzki (11,6) z 3 p. l. m. otrzymał rower, na 400 m — Mirowski (56,6) z TSL — komplet książek, jego rywal, Długosz, który osiągnął czas 58,6 — wieczne pióro, na 1.500 m 1) Mirowski — (4,33) zegarek, 2) Luterek (4,39) z TSL wieczne pióro, na 5.000 m Spychała (17,42,4) z OSŁ — srebrna papierosnica, a Mirowski (17,49,8) i Tomaszewski (17,52) książki. Zespół sztafety 4 X 100 — książki, a sztafety olimpijskiej — książki i koszule. Za skok

Sport

Młodzież uczy się pływania

BYDGOSZCZ (as). Przeprowadzane przez Pomorski Okręgowy Zw. Pływacki na pływalni miejskiej kursy pływackie, cieszą się dużym powodzeniem.

W tych dniach zakończył się 14-dniowy kurs dla dziewcząt gimn. kupieckiego. Dziewczęta opanowały sztukę pływania. W najbliższy poniedziałek o godz. 17 rozpocznie się na pływalni następujący kurs pływacki, do którego zgłosić się mogą wszyscy chętni obojga płci. Zgłoszenia na terenie pływalni przyjmuje prezes okręgu p. Woźniak.

O „złoty wieniec” WMKS Partyzanta

(re). Wielkie wyścigi motocyklowe, urządane przez sekcję motorową WMKS Partyzant, wzbudziły ogólne zainteresowanie i ściana wiadostw w dniu 10 sierpnia na stadionie miejski całą sportową publiczność Bydgoszczy.

Najlepsi zawodnicy z całej Polski staną na starcie, aby zdobyć cenną nagrodę i otrzymać palmę pierwszeństwa. Oprócz próby pobicia rekordu toru bydgoskiego przez czołowego motocyklistę Partyzanta Przybyłkę, który posiada obecnie motocykl „spirytusowo-monopolowy” na wzór maszyny posiadanej

Wyrwa z OSŁ otrzymała piękną lampę stojącą, a w szermierce na szable — Łuczak z TSL — materiał na ubranie.

Mistrzowie boks, których nazwiska podaliśmy w numerze wczorajszym naszego pisma, otrzymali srebrne papierosnice, komplet do pisania, zegarek i rękawice bokserskie. Piłkarze z OSŁ otrzymali piękne książki, a koszykarze tegoż zespołu swetry i materiały na ubranie. Zwycięska drużyna piłki siatkowej 6 p. l. dostała w upominku książki. Poza tym nagrodzono najlepszego pływaką 4 p. l. Szandera i czołowego sportowca Filipowskiego. Drużyna piłki nożnej 4 p. l. otrzymała piłkę do zaprawy i książki.

Po rozdaniu nagród przemówił gen. brygady Romeyko. Treść jego przemówienia była nast.: Sportowcy lotniczy! Pierwszy etap bezkrwawej walki na bieżniach, boiskach i ringach został ukończony. Zakończone zostały 3-cie zawody sportowe o mistrzostwo lotnictwa Wojska Polskiego. Zwycięscy zawodów sportowych stojący prze nami — to przedstawiciele sportu lotnictwa polskiego, którzy będą bronić naszych barw na ogólnopolskich zawodach sportowych wojska polskiego.

Sport to teżżna fizyczna, która prowadzi każdy naród do przodowania. Sport w lotnictwie — to sprawa zasadnicza. Każdy pilot, czy obserwator chce być dobrym lotnikiem — musi być dobrym sportowcem. Podobnie, jak orzeł, którego nazywamy królem ptaków tak i każdy pilot musi być królem powietrza. Zdrowi fi-

zycznie i moralnie potraficie zabezpieczyć pokój i wolność naszej Rzeczypospolitej.

Dlatego też sportowcy, nie porzeczajcie na dotąd osiągniętych wynikach, ćwiczcie i doskonalcie się dalej, podciągajcie za sobą młodych i uczcie ich. Zmudną niejednokrotnie ciężką, lecz pełną poświęcenia i zapału pracą, dolożycie jeszcze jeden liść do wieńca laurowego naszego lotnictwa. Niechaj hasło: „W zdrowym ciele zdrowy duch”, będzie hasłem polskiego Lotnictwa.

Jako dowódca lotnictwa składam wyrazy uznania wszystkim sportowcom za prace i uzyskane wyniki, składam podziękowanie wszystkim organizatorom naszych zawodów oraz słowa uznania za wzorową organizację. Dziękuję całemu cywilnemu aparatowi sportowemu i sędziom, a w szczególności st. sędziemu Gołębiowskiemu, sędziom p. Przybyłowski i p. Woźniakowi za ich wydatną pomoc i współpracę przy organizowaniu i przeprowadzaniu naszej olimpiady.

„Lud z wojskiem a wojsko z ludem” okazało się nie jakimś frazeologem, lecz prawdą rzeczywistością, całością nierozdzielalną. Uprawiając sport masowo, rozslawiamy imię naszej Polski Ludowej, która jako sprawiedliwa mała wszystkich Polaków — niech żyje!

Uroczystość rozdania nagród zakończył wspólny obiad żołnierski, w czasie którego wznoszono okrzyki na cześć Najjawniejszej RP, Prezydenta RP, Marszałka Roli-Zymierskiego i gen. Romeyko.

Co? gdzie? kiedy?

TEATR POLSKI (Al. 1 Maja) Sobota g. 20: „Poskromienie złoŹnicy”, niedziela g. 20: „Szkłana menażeria”, poniedziałek g. 20: „Pokromienie złoŹnicy”.

DYŻURY APTEK: od dnia 26. 7. do 2. 8. br.: Pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, tel. 16-53; Przy Bielańkach, Al. 1 Maja 91, tel. 23-61.

TELEFONY: Komenda miasta MO 23-47, Pogotowie Ratunkowe 10-00, Straż Pożarna 29-70, Międzymiastowy 00. Postój do- rożek samochodowych 36-55.

BIBLIOTEKI: Miejska: wypożyczalnia pism otw. codz. od godz. 10—12,45 i od 15—17,45 (z wyj. środy i soboty po poł.) pracownia naukowa: o godz. 9—12,45 i od 15—17,45 (z wyj. soboty po poł.). Ludowa: otw. codz. od godz. 11—12,45 (z wyj. środy i soboty po poł.). Zarz. Woj. TUR (Al. 1 Maja 14) otw. codz. z wyj. niedziel i świąt od godz. 16—19.

ZEBRANIA

* (a) Uwaga TS „Gwiazda”. W niedzielę, 27 bm. wyjazd 1. drużyny na mecz do Inowrocławia. Zbiórka zawodników o godz. 13 na dworcu kolejowym. Kierownik.

* KS. ZWM. „Zryw”. W poniedziałek, 28 bm. o g. 18 w lokalu RTW. przy ul. Floriana 6, odbędzie się nadzwyczajne walne zebranie KS. ZWM. „Zryw”. — Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

* H. K. S. — sekcja pływacka. Zebranie sekcji w poniedziałek, 28 bm. g. 19 na pływalni miejskiej. Obecność wszystkich konieczna. — Woźniak, prezes.

POLSKIE RADIO

NIEDZIELA, 27 LIPCA 1947 r.
6.57 Progr. og.-polski, 6.20 Progr. na dzień bież. 8.28 Progr. og.-polski, 11.00 Kronika ub. tyg., 11.10 Muzyka muz. z płyt, 11.57 Progr. og.-polski, 16.02 Kwadrans literacki w obr. Al. Kowalkowskiego „Tajemnice fabuły literackiej” — Bdg. 16.17 „Co nasze babie tańczyły” — muz. z płyt 16.45 Progr. og.-polski 23.30 Przegł. sportowy. 23.40 Kończ. żyweń. 23.55 — 24.00 Zak. sud.

Z notatnika reportera

(es) Kradzież kajaka. Przy ul. Wyzwolenia 17 skradziony został na szkole Wacława Wesołowskiego 2-osobowy kajak płócienny koloru ciemno-siwego.

Kto wie o ich szkodliwej działalności

BYDGOSZCZ (es). Jak informuje nas prezydium MRN, przeciwko licznym obywatelom polskim narodowości niemieckiej toczy się w trybie art. 7 dekretu o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej postępowanie o pozbawienie ich obywatelstwa i wysiedlenie

Postępowanie toczy się przeciwko następującym osobom (w nawiasie rok urodzenia i miejsce zamieszkania podczas okupacji):

Zęglarska Erna (1895, Leszczyńskiego 43), Hartfiel Robert (1878, Fabryczna 12), Makowska Frieda (1894, Nakielska 179a), Bottscher Wilhelm (1906, Filarecka 8), Scharmarck Antoni (1886, Ks. Skorupki 27), Gacowiak Marta (1927, Fabryczna 12), Grzelachowska Irena (1925, Fordońska 163), Hartfiel

Elizabeth (1875, Fabryczna 12), Jeschke Ewald (1910, Wąwozowa 3), Siedlińska Małgorzata (1902, Staroszkolna 7), Sachs Agnieszka (1902, Al. 1 Maja 148), Gratz Marta (1898, Chodkiewicza 4), Wagner Otylia (1892, 20 Stycznia 10/7), Graskowski Otto (1913, Bocianova 13), Tilg Berta (1914, Podgórną 9), Razan Łucjan (1907, Ufańska 16/6), Luckner Hildegard (1908, Niegolewskiego 23), Żeglarska Urszula (1928, Leszczyńskiego 103), Strzelecki Kazimierz (1903, Fredy 2).

Komu znane są fakty szkodliwej działalności wymienionych wyżej osób na szkodę narodu i Państwa Polskiego, zechce w ciągu 8 dni od dnia dzisiejszego złożyć zarzut do biura prezydijskiego MRN w ratuszu pok. 21. Jeżeli by w podanym czasie nie wpłynęły żadne zarzuty, osoby te otrzymają prawo wyjazdu do Niemiec.

Wyrwa z OSŁ otrzymała piękną lampę stojącą, a w szermierce na szable — Łuczak z TSL — materiał na ubranie. Mistrzowie boks, których nazwiska podaliśmy w numerze wczorajszym naszego pisma, otrzymali srebrne papierosnice, komplet do pisania, zegarek i rękawice bokserskie. Piłkarze z OSŁ otrzymali piękne książki, a koszykarze tegoż zespołu swetry i materiały na ubranie. Zwycięska drużyna piłki siatkowej 6 p. l. dostała w upominku książki. Poza tym nagrodzono najlepszego pływaką 4 p. l. Szandera i czołowego sportowca Filipowskiego. Drużyna piłki nożnej 4 p. l. otrzymała piłkę do zaprawy i książki.

Po rozdaniu nagród przemówił gen. brygady Romeyko. Treść jego przemówienia była nast.: Sportowcy lotniczy! Pierwszy etap bezkrwawej walki na bieżniach, boiskach i ringach został ukończony. Zakończone zostały 3-cie zawody sportowe o mistrzostwo lotnictwa Wojska Polskiego. Zwycięscy zawodów sportowych stojący prze nami — to przedstawiciele sportu lotnictwa polskiego, którzy będą bronić naszych barw na ogólnopolskich zawodach sportowych wojska polskiego.

Sport to teżżna fizyczna, która prowadzi każdy naród do przodowania. Sport w lotnictwie — to sprawa zasadnicza. Każdy pilot, czy obserwator chce być dobrym lotnikiem — musi być dobrym sportowcem. Podobnie, jak orzeł, którego nazywamy królem ptaków tak i każdy pilot musi być królem powietrza. Zdrowi fi-

zycznie i moralnie potraficie zabezpieczyć pokój i wolność naszej Rzeczypospolitej.

Dlatego też sportowcy, nie porzeczajcie na dotąd osiągniętych wynikach, ćwiczcie i doskonalcie się dalej, podciągajcie za sobą młodych i uczcie ich. Zmudną niejednokrotnie ciężką, lecz pełną poświęcenia i zapału pracą, dolożycie jeszcze jeden liść do wieńca laurowego naszego lotnictwa. Niechaj hasło: „W zdrowym ciele zdrowy duch”, będzie hasłem polskiego Lotnictwa.

Hurtownia SzklA Aptecznego i Laboratoryjnego

J. Wichrowski-E. Zbikowski
Bydgoszcz, Zbożowy Rynek 7 Tel. 29 - 81

poleca:

Balony-rurki fermentacyjne
Butelki apteczne, kosmetyczne, przyrządy i szkło laboratoryjne, korki, lufianki, wyroby bakelitowe i t. p.

Samochodowe Przedsiębiorstwo Przewozowe
W. WASZAK
Bydgoszcz, Zduny 8 tel. 18-31

Konfekcję damską, męską i dziecięcą
poleca w dużym wyborze po cenach konkurencyjnych
B. BRZYNSPAN i Ska

KREDA mleczna
Wielka zniżka cen!
CZUBEK I Ska
Poznań, Libelta 10 tel. 36-91

Z powodu choroby wydzierżawę zaraz
skład białawych
pierwszorzędnie urządzonej z mieszkaniami, położonej w rynku, miasto powiatowe, letniakowe w wolewodzi, poznafakim.

Wielną owczą kupuję, wymioniam
na swejry
i białinę męską
Łódź, Piotrkowska nr 120 m. 16

Kreda i Gips
wagonowo i drobnicą
najtaniej 3730
Lakier i Pokosty
BIURO HANDLOWE
Musiał i Ska
POZNAŃ
Św. Marcina 16/17
Telefon 41-58

Kolby elektryczne
hermetyczne
znane ze swej dobroci i trwałości produkują
3745
f-ma L. W. S.
BYDGOSZCZ, Welniany Rynek 12 Telefon 20-36

WELNĘ OWCZĄ
-surową-
Centrala Zaopatrzenia i Żywności
Zachodnia 52
TELEFON NR 170-00

Upřejmie donoszę iż z dniem
26 lipca br. otworzyłem nową
firmę p. n.
WYTWÓRNA Art.
Papierniczo-Piśmiennych
E. FRYC Bydgoszcz
DWORCOWA 76 - Tel. 35-17

Księgarnia Naukowa
SZCZESNY i Ska
zawiadania P.T. klientów, że
od dnia 28 lipca 1947 r. dział
sortymentowy i wydawniczy
oraz
wypożyczalnia książek
mieścić się będzie
w TORUNIU
przy RYNKU STAROMIEJSKIM nr 30

SPRZEDAŻ

PIECIE elektryczne do
hartowania, emalii i ce-
ramiki wykonuje Bez-
cyd Bednarski, Łódź,
Piotrkowska 224. (3121)
UWAGA KUPCY! Naj-
tańsze źródło pończoch
i galanterii Firma „Po-
la”, Łódź, Pl. Wolności
16. (3701)
VICTORIA - oryginal-
ny klej kauczukowy do
dętek po cenach fabry-
cznych wysyła za za-
liczeniem „Reklama”.
Łódź, Piotrkowska 46.
(3124)

SAMOCOD 2-tono-
wy „Krupp” na 6 ko-
łach na chodzie sprze-
dam. Białogard, O-
sóbki-Morawskiego 5,
Kamieńsk. (3727)
SPRZEDAM młynek
walcowy 500 kg na g.
Bydgoszcz, Warmińskie
go 2. (11324)
ROWER męski (nowy)
sprzedam. Bydgoszcz,
Al. 1 Maja 35 m 11.
(11329)
SZKOCKIE teriery
sprzedam. Wiadomość
Testr. Polski Byd-
goszcz 8-15. (11315)

POMOCNIK gospodar-
czy lub wódcarz po-
trzebny na dobre za-
gospodarowany mają-
tek. Zgłoszenia: admi-
nistracja maj. Młotowo,
poczta Gościno, pow.
Kolobrzeg. (3742)
DO GOSPODARSTWA
3 ha rolniczo-ogrodni-
czego potrzebny pra-
cownik lub małżeństwo
bezdzielne bez kwalifi-
kacji od zaraz, warun-
ki od umowy osko-
nawym utrzymaniem.
Listy lub oświadcze-
nie kierować: Zgierz k.
Łódź, Płatkowska 100.
R. Podgórski. (3741)

Ogłoszenie przetargu

Zarząd Miejski w Toruniu - Dobra i Lasy
ogłasza przetarg ofertowy na wydzierżawienie:
1. Plantacji owocowej w Toruniu - Bielany
2. Restauracji letniej w Barbarce koło Torunia.
Każdy z obiektów powyższych wydzierżawio-
ny będzie oddzielnie na przeciąg 6 lat - od
1. X. 1947 r. począwszy.
Reflektanci 2000z oferty do dnia 7. 8. 1947 r.
w Zarządzie Miejskim w Toruniu - Dobra i
Lasy pokój 147, gdzie również można osiągnąć
bliższe informacje. W ofercie należy podać wy-
sokość rocznego czynszu dzierżawnego w ki-
logramach żyta.
Otwarcie ofert nastąpi w piątek dnia 8 sier-
pnia 1947 r. o godz. 12-tej w biurze Dóbr i La-
sów.
Zarządowi Miejskiemu służy prawo wyboru
oferenta a także stwierdzenia, że przetarg nie
dał pozytywnego wyniku.

NAUCZĘ leczenia

NAUCZĘ leczenia zio-
łami systemem kores-
pondencyjnym. Szcze-
cin, skrzynka pocztowa
104. (3474)
SAMOTNY z kapita-
łem przystąpi do spół-
ki owocami należęci-
ny do samotnej pani.
Oferty IKP Bydg.
„11332”. (11332)
DZIECKO także nie-
ślubne przyjmę na
własne. Oferty IKP
Bydgoszcz „11326” (11326)
POSZUKUJĘ sklepu
Bydgoszcz przy Al. 1
Maja, Śniadeckich,
Dworcowa. Oferty IKP
Bydgoszcz „Poszukule”
11330 (11330)

KUPNO

KOSZULE, krawaty
merki „Krawaty Polski”
poleca E. Krysiak po
niskich cenach. Bez-
przymuje zamówienia
z powierzoną mate-
rialsów. Łódź, Piotrkowska 136.
(3119)
PANSTWOWE Zjedno-
czone Zakłady Stolar-
skie w Nowem n. Wi-
słą, wykonują wszelkie
prace w zakresie stolar-
stwa, urządzają wnętrza
mebli mieszkalnych i
biurowych po cenach
konkurencyjnych. (3543)

WEŁNĘ owczą kupuję,
zamieniam na swejry,
białinę męską. Łódź,
ul. Piotrkowska nr 120
m. 16. (3580)
DENTYSTYCZNE artyku-
ły kupuję - sprzedaje
„Dental”. Szramki i Kap-
ci „Dental”. Kościuszki 5
pod „Olejarnia”. (3677)
OLEJARNI urządzenie
całkowite wraz z czę-
ściami zakupimy. Oferty
Włodawek „Po-
chodnia” Kościuszki 5
pod „Olejarnia”. (3677)

SAMOTNY inżynier,
lat 47 elegancki, przy-
stojny poszukuje kul-
turalnej, młodej, ład-
nej samotnej pani do
towarzyskiego prowa-
dzenia gospodarstwa
domowego, dobrego
kuchnia. Wyczerpujące
dane proszę zapożyczyć
możliwie w kotozadnia,
za którą reżer. Oferty
kierować proszę IKP
Bydgoszcz „Adam”.
11314 (11314)
DZIEWCZYNA do
dzieci, oraz srobnych
robót domowych - po-
trzebna zaraz. Bydg.
ul. Zamojskiego 4 m 5.
godz. 12-15. (11329)

ZGUBY

SUCZYKA czarna
biała pierś, roczna ra-
sowa mała przybłąkała,
odebrać Bydgoszcz,
Cieszkowskiego 18/3.
(11236)
URZĘDNICZKA poszu-
kuje pokój przy rodzi-
nie. Bydgoszcz, Al. 1
Maja 63, II piętro, po-
kój 18. Wydział Kobie-
cy, godz. 8-15, tel. 23-46
(11309)
UNIEWAZNIENIA
UNIEWAZNIAM zgu-
biony dowód tożsa-
mości kopia Nr 42.15.
Nr lik. 74 (E) 46 wy-
dany na nazwisko Ło-
patowski Stanisła-
wa Śląsk - Olesno
Bodzanowice. (3744)
UNIEWAZNIAM zagu-
bioną kartę RUK na
nazwisko Kaca Wła-
dysława, wystawioną
Dobra pow. Szczecin.
(3717)
UNIEWAZNIAM zagu-
biony dowód PKP
892 424 wydany - Byd-
goszcz. Semczuk Ste-
fan. (11318)

MATRYMONIALNE

FACHOWIEC pozna
samotną panią, wysoka,
kompertną brunetkę
w średnim wieku. Cel
matrymonialny. Oferty
kierować IKP Łódź,
Piotrkowska 66 „Przy-
stan”. (3734)
NAUCZYCIELKA wy-
soka, przystojna woj-
dowa zamęż za lekarza
30-45 lat dobrać ser-
cu kawalera lub
wdowca 1-2 dzieci. Of-
erty IKP Gdynia pod
„Blondynka”. (3733)
KTOREMU panu znie-
ży na dobrej żonie.
Wdowa lat 39 bezdzieci-
na, ładna, sympatycz-
na, niebiedna, z miesi-
aniem pozna kultural-
nego pana w celu ma-
trymonialnym. Oferty
tylko poważne IKP
Bydgoszcz pod „11320”.
(11320)
UNIEWAZNIAM zagu-
bioną książkę Ubezpie-
czenia Społecznej nr
11521517 wydana Byd-
goszcz, Bernarda Ma-
cielewska, Bydgoszcz,
Kozietulskiego 1 (11327)

SZTANDARY

parametry kształtne
wykonuje w własnym
pracowni jedyna fachowa
na miejscu znana od lat firma
KEDZIERSKA
Poznań - Górczyca, ul. Zgoda 29
Telefon 64-63
(3114)
Dojazd tramw. 4-15 - Nagro-
dzone na P.W.K. Osobny dział
napraw parametrów - Pole-
cam przybory do ornatów

POSADY WOLNE

POSZUKUJEMY FA-
CHOWCOW do wyro-
bów wikliniarskich oraz
kupuju HEBLARKE WI-
KLINIARSKA. Oferty
składać do Spółdzielni
Rolniczo-Handlowej w
Kwidzynie Słowiańska
9. (3712)
DYREKCJA Powiato-
wego Gimnazjum i Li-
ceum „Oświaty” w
Kole na Wara woj.
polańska poszukuje
na rok szkolny 1947/48
nauczycieli: geografii i
historii. Warunki do
omówienia na miejscu.
(3534)

POMOCNIK SLUSARSKI

POMOCNIK SLUSAR-
SKI i przyręczony ro-
botnik potrzebny Fir-
mie Miniewski, Byd-
goszcz, Poznańska 32.
(11325)
OKRĘG Pom. PCK
poszukuje farmaceuty
na stanowisko kie-
rownika Składowicy
Sanitarnej Okręgu, o-
raz pielęgniarke dy-
plomowanej z ukończe-
niem 2-letniej szkoły
pielęgniarstwa i przy-
najmniej 4-letnią prac-
zawołową na stanowis-
ko pielęgniarki okręgo-
wej. Warunki pracy do
omówienia w siedzibie
Okręgu - Bydgoszcz,
ul. Toruńska 19 w go-
dzinach 10-13 codziennie.
(3752)

UNIEWAZNIENIA

UNIEWAZNIAM zgu-
biony dowód tożsa-
mości kopia Nr 42.15.
Nr lik. 74 (E) 46 wy-
dany na nazwisko Ło-
patowski Stanisła-
wa Śląsk - Olesno
Bodzanowice. (3744)
UNIEWAZNIAM zagu-
bioną kartę RUK na
nazwisko Kaca Wła-
dysława, wystawioną
Dobra pow. Szczecin.
(3717)
UNIEWAZNIAM zagu-
biony dowód PKP
892 424 wydany - Byd-
goszcz. Semczuk Ste-
fan. (11318)

UNIEWAZNIENIA

UNIEWAZNIAM zagu-
bione dokumenty: do-
wód tożsamości PKP,
leg. ZZK, rozkaz wy-
jazdu, wydane dyr.
Wractawskiej karte
RUK Sosnowiec, za-
świadczenie demobili-
zacji MON, zaświadcze-
nie szkolne gimnazjum
OK wyd. Zawierciu.
Furmanski Kazimierz
Zamieszkał w Wpocław,
Gajowa 38/5. (11316)
UNIEWAZNIAM zagu-
bione wszelkie doku-
menty - dowód oso-
bisty, oraz książkę lo-
nia na nazwisko Ma-
ruszak Józef ze wsi
Seroczek, gmina Ko-
neck. (3720)

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM RADIOWY

DZIAŁ OGŁOSZENI I PRENUMERATY
ul. Jagiellońska 2 (Pod Arkadami) - Telefon 24-29
ZA niedorozumienie pisma spowodowane wyższą się nie
odpowiadamy. Rekopisów nie zamówionych Redakcja
nie zwraca. Za dział ogłoszeniowy Red. nie odpowiada.

PRACY POSZUKUJĄ

KIEROWCA, mech.
samoch. poszukuje po-
sady najchętniej na
przewóz trawytowy.
Oferty do IKP Bydg.
goszcz „11328”. (11328)
KUPIEC 40-letni, były
kierownik przedsiębior-
stwa transp. samocho-
dowego, poszukuje od-
powiedniej posady. Ad-
res wskazuje IKP Bydg.
(11321)

POKOJE

POKOJ wspólny wy-
najm starszemu panu.
Oferty IKP Bydgoszcz
„11317”. (11317)
REFERENTKA dzieła
personalnego - sekre-
tarka znająca również
buchalterię chętnie
zmieni posadę w podob-
nym charakterze. Re-
ferentkę na poważnie in-
stytucje w przedsie-
biorstwa najchętniej
Bydgoszcz, Gdańsk,
Gdynia, „Referentka”.
(3722)

POSZUKIWANIA

OSOBY przybyłe z WIL-
NA, które wiedzą coś-
kolwiek o KNO-
BLAUCH JOZEFIE cór-
kami HALINA i KRYS-
TYNA, proszone są po-
informować Stefana
Knoślubucha Koko, woj.
polańskie, Toruńska
24-3. Przyjaciele i zna-
jomi Wilna i Lidy pro-
szeni są o podanie
swoich adresów. (3716)
POSZUKUJĘ pana, któ-
ry w drugiej połowie
czerwca br. poszukiwał
Lewandowskiego Win-
centego (w Ostrowcu
Świętokrzyskim ul. Po-
stulowska 12 m. 4) z
wiadomościami od syna
mego powstańca War-
szawy Romualda z obo-
zu Bad-Harzburg. W.
Lewandowski, Włocła-
wek, Al. Szopena 35.
(3689)

OGŁOSZENIA

OGŁOSZENIA: Drobne po 15 zł za słowo. Poszukiwanie
rodzin i pracy 5 zł za słowo. Minimalna opł. za 10 słów.
Tłusty druk 100% drożej.
Ogłosz. millimetr.: w tekście 50 zł za 1 mm. Za tekstem 20 zł
Urzędowo przetargi 20 zł. Nekrologi od 20 - 50 zł. Tabela-
ryczne, bilanse 30 zł. Niedziele i święta 50% drożej. Za termi-
nowe zamieszczenie ogłoszeń administracja nie odpowiada.

ODDZIAŁY „ILUSTR. KURIERA POLSKIEGO”

ODDZIAŁY „ILUSTR. KURIERA POLSKIEGO” W WIELKICH MIASTACH POLSKI
PODODZIAŁY W WIĘKSZYCH MIASTACH. AGENTURY NA PROWINCJI
DLA POSZCZEGÓLNYCH ZIEM POLSKI ODREBNE WYDANIA „IKP”
WYDAWCA: SPOŁOZIELNIA WYDAWNICZA „ZRYW”
BYDGOSZCZ, UL. MARSZ. FOCHA 20 - TEL. 33-41 I 33-42

Humor zagraniczny

Humor zagraniczny
Doktor zakazał mi palić przy
pracy - twierdzi, że to bardzo szko-
dzi.
No i przestałem palić?
Nie - przestałem pracować!
(London Opinion)